ព្រះរាជក្រម

នស/រកម/១២០៦/០៣៤

យើង

ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេចព្រះបរមនាថ នរោត្តម សីហមុនី
សមានភូមិជាតិសាសនា រក្ខតខត្តិយា ខេមរារដ្ឋរាស្ត្រ ពុទ្ធិន្ទ្រាធរាមហាក្សត្រ
ខេមរាជនា សមូហោភាស កម្ពុជឯករាជរដ្ឋបូរណសន្តិ សុភមង្គលា សិរីវិបុលា
ខេមរាស្រីពិរាស្ត្រ ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

- បានទ្រង់យល់ រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៧០៤/១២៤ ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៤ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ ព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានទ្រង់យល់ ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/២១ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងបរិស្ថាន
- បានទ្រង់យល់ សេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយរបស់សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រីនៃរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងបរិស្ថាន

ប្រកាសឱ្យប្រើ

ច្បាប់ស្តីពីការអនុម័តយល់ព្រមឱ្យព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាចូលរួមក្នុងអនុសញ្ញាទីក្រុងវីយែនស្តីពីកិច្ចការពារស្រទាប់អូហ្សូន ដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័តកាលពីថ្ងៃទី ២៦ ខែ តុលា ឆ្នាំ២០០៦ នាសម័យប្រជុំរដ្ឋសភាលើកទី៥ នីតិកាលទី៣ និងដែលព្រឹទ្ធសភាបានយល់ស្របតាមទម្រង់ និងគតិនៃច្បាប់នេះទាំងស្រុង ដោយគ្មានការកែប្រែអ្វីឡើយ ហើយដែលមានសេចក្តីទាំងស្រុងដូចតទៅនេះ ៖

ច្បាប់

ស្តីពី

ការអនុម័តយល់ព្រមឱ្យព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ចូលរួមក្នុងអនុសញ្ញាទីក្រុងវីយ៉ែនស្តីពីកិច្ចការពារស្រទាប់អូហ្សូន

មាត្រា ១.—

អនុម័តយល់ព្រមឱ្យព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាចូលរួមក្នុងអនុសញ្ញាទីក្រុងវីយ៉ែនស្តីពីកិច្ចការពារស្រទាប់អូហ្សូន ដែលធ្វើនៅទីក្រុងវីយ៉ែន ប្រទេសអូទ្រីស នាថ្ងៃទី ២២ ខែ មីនា ឆ្នាំ ១៩៨៥ ហើយដែលមានអត្ថបទទាំងស្រុង ភ្ជាប់មកជាមួយនេះ ។

មាត្រា ២.—

រាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវបន្តរាល់នីតិវិធីដើម្បីអនុវត្តអនុសញ្ញានេះ ។

រាជធានីភ្នំពេញថ្ងៃទី២២ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៦

ក្នុងព្រះបរមនាម និងតាមព្រះរាជបញ្ជាស់បញ្ជាប់

ប្រមុខរដ្ឋស្តីទី

ហត្ថលេខា និងព្រះរាជលញ្ឆករ

ជា ស៊ីម

ពរស.០៦១២.៥៣៧

បានយកសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ

សូមឡាយព្រះហស្តលេខាព្រះមហាក្សត្រ

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ហត្ថលេខា

ហ៊ុន សែន

បានជម្រាបជូនសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី

ទេសរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងបរិស្ថាន

ហត្ថលេខា

ម៉ុក ម៉ារ៉េត

លេខៈ ៤៨៥ ច.ល

[illegible]

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ... ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ២០០៦

អគ្គលេខាធិការរងរាជរដ្ឋាភិបាល

ឃុន ជិនកេន

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

លេខ: ៧១ អធិការ.ឧបខ

សេចក្តីថ្លែងហេតុ

នៃសេចក្តីព្រាងច្បាប់

ស្តីពីការអនុម័តយល់ព្រមលើអនុសញ្ញាទីក្រុងវីយែន

ស្តីពីកិច្ចការពារស្រទាប់អូហ្សូន

ស្រទាប់អូហ្សូនត្រូវបានគេរកឃើញស្ថិតនៅចន្លោះបរិយាកាសរវាង ១០ទៅ១៥ គីឡូម៉ែត្រពីផែនដីដែលវាមានសារប្រយោជន៍សំខាន់ណាស់ក្នុងការការពារខ្លួនយើងពីការប៉ះពាល់ដោយកាំរស្មីពណ៌ស្វាយ (UV) នៃពន្លឺព្រះអាទិត្យ ។ ការធ្លុះធ្លាយស្រទាប់អូហ្សូននឹងធ្វើឱ្យមានការកើនឡើងកាំរស្មីពណ៌ស្វាយមកលើផែនដីយើងដែលនឹងធ្វើឱ្យប៉ះពាល់មកលើស្បែក និងប្រព័ន្ធការពាររាងកាយរបស់យើងព្រមទាំងមានឥទ្ធិពលអាក្រក់ដល់ភ្នែក រុក្ខជាតិ សត្វ និងវត្ថុធាតុប្លាស្ទិកទាំងឡាយ ។

នៅក្នុងអំឡុងប៉ុន្មានឆ្នាំចុងក្រោយនេះ ការធ្លុះធ្លាយនូវស្រទាប់អូហ្សូន បានធ្វើឱ្យពិភពលោក មានការចាប់អារម្មណ៍ និងព្រួយបារម្ភខ្លាំង។ មូលហេតុចម្បងនៃការធ្លុះធ្លាយនោះ គឺត្រូវបានគេរកឃើញថា បណ្តាលមកពីការបំផ្លាញ ដោយសារសារធាតុក្លរ៉ូ-ភ្លុយអរ៉ូកាបូន Chlorofluorocarbons (CFCs) ។ សារធាតុនេះត្រូវបាន គេរកឃើញ និងប្រើប្រាស់នៅឆ្នាំ១៩២៨ ជាសារធាតុដែលធ្វើឱ្យត្រជាក់ក្នុងម៉ាស៊ីនត្រជាក់ ជាសារធាតុរំលាយ ជាសារធាតុពន្លត់អគ្គីភ័យ។ល។ សារធាតុក្លរ៉ូ-ភ្លុយអរ៉ូកាបូន អាចមានអាយុកាលដ៏វែង ហើយងាយនឹងសាយភាយ ក្នុងរយៈចម្ងាយដ៏ឆ្ងាយឆ្ពោះទៅរកស្រទាប់អូហ្សូននៃបរិយាកាសដែលនៅទីនោះសារធាតុក្លរ៉ូ-ភ្លុយអរ៉ូកាបូន បានធ្វើប្រតិកម្មបំផ្លាញស្រទាប់អូហ្សូន។ ការបាត់បង់ស្រទាប់អូហ្សូន ត្រូវបានគេរកឃើញនៅតំបន់អង់តាក់ទិកនាឆ្នាំ១៩៨៥ ដែលតាំងពីនោះមក ការបាត់បង់នេះ ត្រូវបានគេរកឃើញនៅក្នុងរយៈកម្ពស់មធ្យម និងរយៈកម្ពស់ខ្ពស់នៃស្រទាប់បរិយាកាស ។

បច្ចុប្បន្ននេះ ស្រទាប់អូហ្សូននៃបរិយាកាសកំពុងតែមាននិន្នាការផ្លាស់ប្តូរទៅរកការអន្តរាយយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរដោយសារតែសកម្មភាពរបស់មនុស្សបង្កឡើង។ ការសិក្សាស្រាវជ្រាវជាច្រើនបានបង្ហាញថា ផលវិបាកដ៏ធំបំផុត ដែលកើតចេញពីការបំផ្លាញស្រទាប់អូហ្សូន គឺភាពមិនប្រក្រតីនៃការប្រែប្រួលអាកាសធាតុលើភពផែនដី ដែលវាជះឥទ្ធិពលជាអវិជ្ជមានយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរទៅលើសុខភាពមនុស្ស ហើយបានបង្កឱ្យមានការខូចខាតយ៉ាងខ្លាំងដល់ផលិតភាពរបស់ប្រព័ន្ធធម្មជាតិ ប្រព័ន្ធសង្គម ព្រមទាំងកត្តារូបវ័ន្តផ្សេងៗទៀតដែលបម្រើជាប្រយោជន៍សម្រាប់មនុស្សជាតិ ។ និន្នាការនេះកំពុងត្រូវបានតាមដាន និងត្រួតពិនិត្យយ៉ាងយកចិត្តទុកដាក់ ពីសំណាក់អ្នកឯកទេសវិទ្យាសាស្ត្រផ្នែកបរិស្ថានពិភពលោក ដើម្បីដាក់ចេញនូវវិធានការជាបន្ទាន់នានា ក្នុងទិសដៅកាត់បន្ថយ និងឈានទៅបំបាត់ចោលការប្រើប្រាស់សារធាតុ ដែលបំផ្លាញស្រទាប់អូហ្សូននៅក្នុងពេលអនាគត ។

ដោយពិនិត្យឃើញនូវផលលំបាកនៃការបាត់បង់នូវស្រទាប់អូហ្សូនដោយសកម្មភាពរបស់មនុស្ស អង្គការកម្មវិធីបរិស្ថាន សហប្រជាជាតិបានផ្តួចផ្តើមរៀបចំសេចក្តីព្រាងអនុសញ្ញាការពារស្រទាប់អូហ្សូននាឆ្នាំ១៩៧៧ហើយដែលត្រូវបានបណ្តាប្រទេសនៅលើពិភពលោកបានចូលរួមពិភាក្សា និងអនុម័តលើសេចក្តីព្រាងនោះនៅទីក្រុងវីយែនឆ្នាំ១៩៨៥។ តាមរយៈអនុសញ្ញាវីយែនស្តីពីការការពារស្រទាប់អូហ្សូន បានសហការជួយគ្នាទៅវិញទៅមកក្នុងការស្រាវជ្រាវវិទ្យាសាស្ត្រ និងបច្ចេកវិទ្យា ដើម្បីពង្រីកការយល់ដឹងពីដំណើរការវិវត្តរបស់បរិយាកាស ។

ដើម្បីជំរុញកាត់បន្ថយសារធាតុបំផ្លាញស្រទាប់អូហ្សូន និងការអនុវត្តអនុសញ្ញាវីយែនឱ្យមានប្រសិទ្ធភាព នៅឆ្នាំ១៩៨៧ អង្គការកម្មវិធីបរិស្ថានសហប្រជាជាតិ និងប្រតិភូមកពីប្រទេសជាច្រើនលើពិភពលោក បានមកជួបប្រជុំគ្នានៅទីក្រុងម៉ុងរ៉េអាល់ ដើម្បីអនុម័តពិធីសារម៉ុងរ៉េអាល់ ស្តីពីសារធាតុដែលបំផ្លាញស្រទាប់អូហ្សូន។ ដើម្បីជំរុញការអនុវត្តក្នុងការកាត់បន្ថយការសាយភាយសារធាតុបំផ្លាញស្រទាប់អូហ្សូន ពិធីសារម៉ុងរ៉េអាល់ត្រូវបានធ្វើវិសោធនកម្មចំនួន ៤លើកជាបន្តបន្ទាប់រួមមាន :

-វិសោធនកម្មនៅទីក្រុងឡុង ឆ្នាំ ១៩៩០

-វិសោធនកម្មនៅទីក្រុងកូប៉ែនហាហ្គែន ឆ្នាំ ១៩៩២

-វិសោធនកម្មនៅទីក្រុងម៉ុងរ៉េអាល់ ឆ្នាំ ១៩៩៧

-និងវិសោធនកម្មនៅទីក្រុងប៉េកាំង ឆ្នាំ ១៩៩៩ ។

ដោយពិនិត្យឃើញថា កិច្ចការពារស្រទាប់អូហ្សូន ជាកាតព្វកិច្ចរួមដ៏ចាំបាច់របស់ប្រជាពលរដ្ឋទូទាំងពិភពលោក និងដោយឈរលើទស្សនៈថា "**ការការពារស្រទាប់អូហ្សូន គឺជាការការពារអាយុជីវិតមនុស្ស និងបរិស្ថាន**"

មកដល់ថ្ងៃទី ១៤ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ២០០២នេះ មានប្រទេសចំនួន ១៨៤ បានផ្តល់សច្ចាប័នលើអនុសញ្ញាវីយែន និងប្រទេសចំនួន ១៨៣ បានផ្តល់សច្ចាប័នលើពិធីសារម៉ុងរ៉េអាល់រួចហើយ ដែលក្នុងនោះរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាបានចុះហត្ថលេខាសុំចូលជាសមាជិកនៃអនុសញ្ញាវីយែនស្តីពីកិច្ចការពារស្រទាប់អូហ្សូន និងពិធីសារម៉ុងរ៉េអាល់ ស្តីពីសារធាតុដែលបំផ្លាញស្រទាប់អូហ្សូនកាលពីថ្ងៃទី ២៧ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០០១ ។ ប៉ុន្តែកម្ពុជាមិនទាន់បានចុះហត្ថលេខាផ្តល់សច្ចាប័នលើវិសោធនកម្មណាមួយក្នុងចំណោមវិសោធនកម្មទាំង ៤ ខាងលើនៅឡើយទេ ។

យោងទៅលើការសិក្សាឯកសារ និងបទពិសោធន៍ពីប្រទេសនានានៅក្នុងតំបន់ ក្នុងការផ្តល់សច្ចាប័នលើអនុសញ្ញាវីយែន ស្តីពីកិច្ចការពារស្រទាប់អូហ្សូន និងពិធីសារម៉ុងរ៉េអាល់ ស្តីពីសារធាតុបំផ្លាញស្រទាប់អូហ្សូន កម្ពុជានឹងទទួលបានសារប្រយោជន៍ដូចខាងក្រោមនេះ :

១-ក្នុងនាមជាសមាជិកនៃអនុសញ្ញា និងពិធីសារនេះប្រទេសកម្ពុជានឹងពុំត្រូវបង់ថវិកា ឬចំណាយណាមួយឡើយ ។

២-ក្នុងនាមជាសមាជិកនៃអនុសញ្ញា និងពិធីសារនេះ ប្រទេសកម្ពុជាមានកាតព្វកិច្ចចូលរួមជាមួយសហគមអន្តរជាតិ ក្នុងការទប់ស្កាត់នូវការរេចរឹលនៃស្រទាប់អូហ្សូន ដែលបង្កដោយសារធាតុបំផ្លាញ ស្រទាប់អូហ្សូន ដោយកាត់បន្ថយ និងលុបបំបាត់សារធាតុដែលបំផ្លាញស្រទាប់អូហ្សូន តាមរយៈការទប់ស្កាត់ និងកាត់បន្ថយការនាំចូល ការប្រើប្រាស់ ការកែច្នៃ និងការផលិតសារធាតុបំផ្លាញស្រទាប់អូហ្សូន និងឧបករណ៍ ឬគ្រឿងបរិក្ខាដែលប្រើប្រាស់សារធាតុទាំងនេះ ហើយដែលឧបករណ៍ទាំងនោះ ភាគច្រើនកំពុងត្រូវបានគេស្វះស្វែងរកកន្លែងបោះចោល ពីព្រោះឧបករណ៍ទាំងនោះនឹងត្រូវបញ្ឈប់ឱ្យប្រើប្រាស់តទៅទៀតបន្ទាប់ពីឆ្នាំ២០១០ ខាងមុខនេះ ។

៣-ទទួលផលចំណេញផ្នែកនយោបាយ :

-បង្ហាញពីទស្សនៈ ឆន្ទៈរបស់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ក្នុងការរួមចំណែកដោះស្រាយបញ្ហាបរិស្ថានជាមួយសហគមន៍អន្តរជាតិ ។

-លើកកម្ពស់កិត្យានុភាពជាតិ តាមរយៈការចូលរួមប្រជុំ ដែលរៀបចំឡើងសម្រាប់ពិភាក្សាដោះស្រាយបញ្ហាកាត់បន្ថយសារធាតុដែលបំផ្លាញស្រទាប់អូហ្សូន ។

៤-ទទួលផលចំណេញផ្នែកបរិស្ថាន :

-ក្នុងនាមជាសមាជិកនៃអនុសញ្ញា និងពិធីសារនេះ ប្រទេសកម្ពុជានឹងទទួលបាននូវការកាត់បន្ថយនូវឥទ្ធិពលនៃការកើនកម្តៅដែលធ្វើឱ្យខូចបរិស្ថានធម្មជាតិ និងការប៉ះពាល់លើសុខភាពសាធារណៈដោយសារការ

ធុះធ្លាយស្រទាប់អូហ្សូន ។

-ទទួលបាននូវការគាំទ្រលើជំនួយបច្ចេកទេស ក្នុងការបណ្តុះបណ្តាលការផ្តល់នូវបច្ចេកវិទ្យា និងការទទួលព័ត៌មាន និងជំនួយជាថវិកាសម្រាប់អនុវត្តគម្រោង ដែលទាក់ទងនឹងការអនុវត្តអនុសញ្ញា និងពិធីសារនេះ ដូចជាការកែច្នៃ ការត្រួតពិនិត្យការនាំចូលនូវឧបករណ៍ និងសារធាតុបំផ្លាញស្រទាប់អូហ្សូនប្រកបដោយសុវត្ថិភាព ដែលបច្ចុប្បន្ននេះ យើងទទួលបានជំនួយផ្នែកពង្រឹងសមត្ថភាព និងការរៀបចំធ្វើកម្មវិធីជាតិដើម្បីកាត់បន្ថយ និងលុបបំបាត់សារធាតុដែលបំផ្លាញស្រទាប់អូហ្សូន ។

៥-ផលចំណេញផ្នែកសេដ្ឋកិច្ច :

-ដោយសារកម្ពុជាយើងមិនមែនជាប្រទេសអ្នកផលិត ឬអ្នកនាំចេញឧបករណ៍ និងសារធាតុបំផ្លាញស្រទាប់អូហ្សូន ដូច្នេះការចូលជាសមាជិកវានឹងមិនបង្កផលប៉ះពាល់ជាអវិជ្ជមានដល់កម្ពុជាយើងទេ

-អាចចូលរួមក្នុងការអនុវត្តគម្រោងផ្នែកការប្រើប្រាស់ឡើងវិញ ការកែច្នៃសារធាតុដែលបំផ្លាញស្រទាប់អូហ្សូន ដែលថវិកាទាំងនេះនឹងទទួលបានពីថវិកាពហុភាគី

-អាចទទួលបានថវិកាក្នុងការរៀបចំប្រព័ន្ធផ្តល់អាជ្ញាប័ណ្ណ ក្នុងការត្រួតពិនិត្យការនាំចេញ នាំចូលដោយប្រើប្រព័ន្ធព័ត៌មានវិទ្យាទំនើប ដែលអាចទប់ស្កាត់ចរាចរណ៍ទំនិញខុសច្បាប់បានដោយមានប្រសិទ្ធភាព។

ពិនិត្យជារួម ការចូលជាសមាជិកនៃអនុសញ្ញាវីយែន និងពិធីសារម៉ុងរ៉េអាល់ នឹងពុំនាំមកនូវផលវិបាកជាអវិជ្ជមានណាមួយដល់ការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ច និងសង្គមរបស់កម្ពុជាឡើយ។ ផ្ទុយទៅវិញវា គឺជាឱកាសដ៏ល្អមួយដែលអនុញ្ញាតឱ្យកម្ពុជាទទួលបាននូវផលចំណេញលើគ្រប់វិស័យ ដូចបានរៀបរាប់ខាងលើ ដែលជាទុនយ៉ាងសំខាន់សម្រាប់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ក្នុងការអនុវត្តកម្មវិធីកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ ការពារបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិឆ្ពោះទៅសម្រេចបាននូវការអភិវឌ្ឍប្រទេសប្រកបដោយចីរភាព ។

អាស្រ័យសេចក្តីដូចបានទូលថ្វាយ និងជម្រាបជូនខាងលើ សូមរដ្ឋសភាមេត្តាពិនិត្យ និងអនុម័តសេចក្តីព្រាងច្បាប់ស្តីពីការអនុម័តយល់ព្រមលើអនុសញ្ញាទីក្រុងវីយែន ស្តីពីកិច្ចការពារស្រទាប់អូហ្សូននេះ ដោយអនុគ្រោះ ។

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ០៤ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ២០០៥

ហ៊ុន សែន

អនុសញ្ញាទីក្រុងវីយែន ស្តីពីកិច្ចការពារស្រទាប់អូសូន ១៩៨៥

(Vienna Convention for the Protection of the Ozone Layer (1985)

ចូលជាធរមានថ្ងៃទី ២២ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ១៩៨៨

បុព្វកថា

ភាគីទាំងអស់នៃអនុសញ្ញានេះ :

ដោយយល់ដឹងច្បាស់ពីឥទ្ធិពលប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ ដែលអាចមានទៅលើសុខភាពមនុស្ស និងបរិស្ថាន បណ្តាលមកពីការកែប្រែស្រទាប់អូសូន ។

ដោយរំលឹកឃើញពីខពាក់ព័ន្ធ ដែលមាននៅក្នុងសេចក្តីប្រកាសរបស់សន្និសីទសហប្រជាជាតិ ស្តីពីបរិស្ថានមនុស្ស ដែលចែងថា "អនុលោមទៅតាមធម្មនុញ្ញរបស់សហប្រជាជាតិ និងគោលការណ៍នានានៃច្បាប់អន្តរជាតិ ប្រទេសទាំងអស់ មានសិទ្ធិមិនអាចប៉ះពាល់បាន ក្នុងការធ្វើអាជីវកម្មលើធនធានរបស់ខ្លួន យោងទៅតាមគោលនយោបាយបរិស្ថានរបស់ខ្លួនផ្ទាល់ និងការទទួលខុសត្រូវ ដើម្បីធានាថា សកម្មភាពនានាដែលស្ថិតនៅក្រោមសិទ្ធិអំណាច ឬការត្រួតត្រារបស់ខ្លួនមិនបណ្តាលឱ្យមានការខូចខាតដល់បរិស្ថានរបស់ប្រទេសផ្សេងទៀត ឬដល់តំបន់ដែលស្ថិតនៅក្រៅសិទ្ធិអំណាចត្រួតត្រារបស់ខ្លួន ។

ដោយគិតគូរពីការណាដល់លក្ខខណ្ឌ និងការទាមទាររបស់ប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍ ។

ដោយយកចិត្តទុកដាក់ដល់កិច្ចការ និងការសិក្សានានា ដែលធ្វើឡើងនៅក្នុងអង្គការជាតិ និងអន្តរជាតិ ជាពិសេស គឺផែនការសកម្មភាពពិភពលោក ស្តីពីស្រទាប់អូសូនរបស់កម្មវិធីបរិស្ថានសហប្រជាជាតិ ។

ដោយយកចិត្តទុកដាក់ដល់វិធានការការពារទុកជាមុន ក្នុងកិច្ចការពារស្រទាប់អូសូន ដែលត្រូវបានចាត់រួចហើយ ទាំងនៅថ្នាក់ជាតិ ក៏ដូចជានៅថ្នាក់អន្តរជាតិ ។

ដោយយល់ថា វិធានការការពារស្រទាប់អូសូនពីការកែប្រែដោយសារសកម្មភាពមនុស្ស ទាមទារឱ្យមានកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ និងសកម្មភាពជាអន្តរជាតិ ហើយត្រូវតែផ្អែកលើមូលដ្ឋានវិទ្យាសាស្ត្រ និងបច្ចេកទេសត្រឹមត្រូវ ។

ដោយយល់ពីតម្រូវការចាំបាច់នៃការស្រាវជ្រាវបន្តទៀត និងការសង្កេតពិនិត្យជាប្រចាំ ដើម្បីបន្ថែមចំណេះដឹង ស្តីពីស្រទាប់អូសូន និងពីឥទ្ធិពលអវិជ្ជមានដែលអាចកើតមាន បណ្តាលមកពីការកែប្រែស្រទាប់អូសូន ។

ដោយប្តេជ្ញាចិត្តការពារសុខភាពមនុស្ស និងបរិស្ថាន ប្រឆាំងនឹងឥទ្ធិពលអវិជ្ជមាន ដែលបណ្តាលមកពីការកែប្រែស្រទាប់អូសូន ។

បានព្រមព្រៀងគ្នាដូចខាងក្រោម :

មាត្រា ១
និយមន័យ

នៅក្នុងអនុសញ្ញានេះ :

១. "ស្រទាប់អូសូន" មានន័យថា ជាស្រទាប់អូសូនបរិយាកាស នៅពីលើស្រទាប់ព្រំប្រទល់របស់ផែនដី ។

២. "ឥទ្ធិពលអវិជ្ជមាន" មានន័យថា ការប្រែប្រួលនៅក្នុងបរិស្ថានរូបសាស្ត្រ ឬបរិស្ថានជីវសាស្ត្រ ដែលរួមទាំងការប្រែប្រួលនៅក្នុងអាកាសធាតុ ដែលមានឥទ្ធិពលបំផ្លិចបំផ្លាញធ្ងន់ធ្ងរលើសុខភាពមនុស្ស ឬលើសមាសភាព ភាពរឹងមាំ និងផលិតភាពរបស់ស្ថានប្រព័ន្ធធម្មជាតិ ឬស្ថានប្រព័ន្ធដែលមនុស្សគ្រប់គ្រង ព្រមទាំងលើសំភារៈដែលមានប្រយោជន៍ដល់មនុស្សជាតិ ។

៣. "បច្ចេកវិទ្យា ឬឧបករណ៍ជំនួស" (alternative technologies or equipment) មានន័យថា បច្ចេកវិទ្យា ឬឧបករណ៍ ដែលការប្រើប្រាស់វា អាចឲ្យគេកាត់បន្ថយ ឬបំបាត់ប្រកបដោយប្រសិទ្ធិភាព នូវការបញ្ចេញចោលសារធាតុនានា ដែលមាន ឬអាចមានឥទ្ធិពលអវិជ្ជមានដល់ស្រទាប់អូសូន ។

៤. "សារធាតុជំនួស" មានន័យថា សារធាតុដែលកាត់បន្ថយ បំបាត់ ឬចៀសវាងឥទ្ធិពលអវិជ្ជមានដល់ស្រទាប់អូសូន ។

៥. "ភាគី" មានន័យថា ភាគី (សមាជិក) នៃអនុសញ្ញានេះ ក្នុងករណីដែលពុំមានការបញ្ជាក់ដោយឡែក ។

៦. "អង្គការសមាហរណកម្មសេដ្ឋកិច្ចតំបន់" មានន័យថា អង្គការមួយដែលរួមមានរដ្ឋអធិបតេយ្យនានា នៅតំបន់ណាមួយ ហើយដែលមានសមត្ថកិច្ចនៅក្នុងកិច្ចការទាក់ទងនឹងអនុសញ្ញា ឬពិធីសារនានារបស់អនុសញ្ញានេះ ព្រមទាំងត្រូវបានផ្តល់សិទ្ធិអំណាច យោងតាមនីតិវិធីផ្ទៃក្នុងរបស់ខ្លួន ក្នុងការចុះហត្ថលេខា ផ្តល់សច្ចាប័ន ទទួលយក អនុម័ត ឬចូលជាសមាជិកនៃលិខិតពាក់ព័ន្ធនានា ។

មាត្រា ២
កាតព្វកិច្ចទូទៅ

១. ភាគីទាំងអស់ត្រូវតែចាត់វិធានការសមស្រប យោងទៅតាមខនានារបស់អនុសញ្ញានេះ និងរបស់ពិធីសារទាំងឡាយដែលចូលជាធរមាន ហើយដែលខ្លួនជាសមាជិក សំដៅការពារសុខភាពមនុស្ស និងបរិស្ថាន ប្រឆាំងនឹងឥទ្ធិពលអវិជ្ជមាន ដែលបណ្តាលមកពី ឬក៏ប្រហែលបណ្តាលមកពីសកម្មភាពមនុស្ស ដែលកែប្រែស្រទាប់អូសូន ។

២. យោងតាមមធ្យោបាយ និងសមត្ថភាពដែលខ្លួនមាន ភាគីទាំងអស់ត្រូវ :

ក. សហប្រតិបត្តិការតាមរយៈការសង្កេតពិនិត្យជាប្រចាំ ការស្រាវជ្រាវ និងការផ្លាស់ប្តូរព័ត៌មាន សំដៅស្វែងយល់ និងវាយតម្លៃពីឥទ្ធិពលនៃសកម្មភាពមនុស្ស ទៅលើស្រទាប់អូសូន និងពីឥទ្ធិពលទៅលើសុខភាពមនុស្ស និងបរិស្ថាន បណ្តាលមកពីការកែប្រែស្រទាប់អូសូន ។

ខ. ទទួលយកវិធានការច្បាប់ និងវិធានការរដ្ឋបាលសមស្រប និងសហការក្នុងការសំរបសំរួលគោលនយោបាយសមស្រប សំដៅត្រួតពិនិត្យ ដាក់កំរិត កាត់បន្ថយ ឬបញ្ចៀសនូវសកម្មភាពមនុស្ស ដែលស្ថិតនៅក្រោមសិទ្ធិអំណាច ឬការត្រួតត្រារបស់ខ្លួន ប្រសិនណាបើគេរកឃើញថា សកម្មភាពទាំងនេះមាន ឬក៏ប្រហែលជាមានឥទ្ធិពលអវិជ្ជមាន ដែលបណ្តាលឲ្យមានការកែប្រែ ឬក៏ប្រហែលជាឲ្យមានការប្រែស្រទាប់អូសូន ។

គ. សហការជាមួយស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចអន្តរជាតិ សំដៅអនុវត្តប្រកបដោយប្រសិទ្ធិភាពនូវអនុសញ្ញានេះ ឬពិធីសារនានានៃអនុសញ្ញានេះ ដែលខ្លួនជាសមាជិក ។

៣. ក្នុងគ្រប់ករណី ខនានានៃអនុសញ្ញានេះមិនអាចប៉ះពាល់ដល់សិទ្ធិរបស់ភាគីនានា ក្នុងការអនុម័តវិធានការក្នុងស្រុក យោងតាមច្បាប់អន្តរជាតិ បន្ថែមលើវិធានការទាំងឡាយដែលមានចែងនៅក្នុងកថាខ័ណ្ឌទី ១ និងទី ២ ខាងលើ ហើយក៏មិនអាចប៉ះពាល់ដល់វិធានការក្នុងស្រុកបន្ថែម ដែលភាគីណាមួយបានចាត់រួចហើយ ប្រសិនបើវិធានការទាំងនោះស៊ីសង្វាក់គ្នា ជាមួយនឹងកាតព្វកិច្ចរបស់ខ្លួន នៅក្រោមអនុសញ្ញានេះ ។

៤. ការអនុវត្តន៍នូវមាត្រានេះត្រូវតែផ្អែកលើមូលដ្ឋានវិទ្យាសាស្ត្រ និងបច្ចេកទេសដ៏សមស្រប ។

មាត្រា ៣
ការស្រាវជ្រាវនិងការសង្កេតតាមដានជាប្រចាំ

១. ភាគីទាំងអស់ត្រូវរាប់រងផ្តួចផ្តើមគំនិត និងសហការដោយផ្ទាល់ ឬតាមរយៈស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចអន្តរជាតិ ក្នុងការដឹកនាំស្រាវជ្រាវ និងវាយតំលៃវិទ្យាសាស្ត្រលើ :

ក. ដំណើរការរូបសាស្ត្រ ឬគីមី ដែលអាចមានឥទ្ធិពលដល់ស្រទាប់អូសូន ។

ខ. សុខភាពមនុស្ស និងផលប៉ះពាល់ជីវសាស្ត្រផ្សេងទៀត ដែលបណ្តាលមកពីការកែប្រែណាមួយនៃស្រទាប់អូសូន ជាពិសេសផលប៉ះពាល់ ដែលបណ្តាលមកពីការប្រែប្រួលនៃកាំរស្មីស្វាយអ៊ុលត្រារបស់ព្រះអាទិត្យ ដែលមានផលប៉ះពាល់ជីវសាស្ត្រ (UV-B) ។

គ. ផលប៉ះពាល់ដល់អាកាសធាតុ ដែលបណ្តាលមកពីការកែប្រែណាមួយនៃស្រទាប់អូសូន ។

ឃ. សារធាតុ ការប្រតិបត្តិ ដំណើរការ និងសកម្មភាពនានា ដែលអាចមានឥទ្ធិពលលើស្រទាប់អូសូន ព្រមទាំងផលប៉ះពាល់សរុបរបស់វា ។

ង. សារធាតុ និងបច្ចេកវិទ្យាជំនួស ។

ច. បញ្ហាសង្គម-សេដ្ឋកិច្ចពាក់ព័ន្ធ ដូចដែលមានចែងលំអិតនៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធទី ១ និងទី ២ ។

២. ភាគីទាំងអស់ត្រូវជំរុញ ឬបង្កើតឱ្យបានសមស្រប ដោយផ្ទាល់ ឬតាមរយៈស្ថាប័នអន្តរជាតិមានសមត្ថកិច្ច និងដោយមានការគិតគូរពេញលេញពីច្បាប់របស់ជាតិ ពីសកម្មភាពកំពុងមានទាំងថ្នាក់ជាតិ និងអន្តរជាតិ នូវកម្មវិធីរួម ឬកម្មវិធីបន្ថែម សំរាប់ការសង្កេតតាមដានជាប្រចាំលើស្ថានភាពស្រទាប់អូសូន និងប៉ារ៉ាម៉ែតពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត ដូចមានចែងនៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធទី ១ ។

៣. ភាគីទាំងអស់ត្រូវសហប្រតិបត្តិការដោយផ្ទាល់ ឬតាមរយៈស្ថាប័នអន្តរជាតិមានសមត្ថកិច្ច ដើម្បីធានាឱ្យមានការប្រមូល ការផ្តល់សុពលភាព និងការបញ្ជូននូវទិន្នន័យស្រាវជ្រាវ ឬទិន្នន័យបានមកពីការសង្កេត តាមរយៈមជ្ឈមណ្ឌលទិន្នន័យពិភពលោកពាក់ព័ន្ធ ដោយទៀងទាត់ និងទាន់ពេលវេលា ។

មាត្រា ៤
កិច្ចសហប្រតិបត្តិការនៅក្នុងវិស័យច្បាប់វិទ្យាសាស្ត្រនិងបច្ចេកទេស

១. ភាគីទាំងអស់ត្រូវសំរបសំរួល និងជំរុញឱ្យមានការផ្លាស់ប្តូរពត៌មានផ្នែកវិទ្យាសាស្ត្រ បច្ចេកទេស សង្គមសេដ្ឋកិច្ច ពាណិជ្ជកម្ម និងច្បាប់ ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងអនុសញ្ញានេះ ដូចមានចែងលំអិតនៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធទី ២ ។ ពត៌មានទាំងនេះត្រូវផ្តល់ឱ្យទៅស្ថាប័ននានា ដែលភាគីទាំងអស់បានឯកភាព ។ នៅពេលទទួលពត៌មានដែលភាគីផ្តល់ឱ្យចាត់ទុកថាជាពត៌មានសំងាត់ ស្ថាប័នទទួលត្រូវធានាថា ពត៌មាននេះនឹងមិនត្រូវបញ្ចេញ ហើយត្រូវសរុបបញ្ចូលគ្នា ដើម្បីការពារភាពសំងាត់របស់វា មុននឹងដាក់ឱ្យភាគីផ្សេងៗយកប្រើប្រាស់ ។

២. ភាគីទាំងអស់ត្រូវសហប្រតិបត្តិការ ស្របតាមច្បាប់ បទប្បញ្ញត្តិ និងការប្រតិបត្តិរបស់ជាតិខ្លួន ដោយគិតគូរពីតំរូវការរបស់ប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍ផង ក្នុងការជំរុញដោយផ្ទាល់ ឬតាមរយៈស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចអន្តរជាតិ នូវការអភិវឌ្ឍន៍ ការផ្ទេរបច្ចេកវិទ្យា និងការផ្ទេរចំណេះដឹង ។ ជាពិសេស កិច្ចសហប្រតិបត្តិការទាំងនេះត្រូវធ្វើឡើងតាមរយៈ :

ក. ការសំរបសំរួលការទទួលយកបច្ចេកវិទ្យា និងឧបករណ៍ជំនួសដោយភាគីដទៃទៀត ។

ខ. ការផ្តល់ឱ្យនូវពត៌មានស្តីពីបច្ចេកវិទ្យា និងឧបករណ៍ជំនួស ព្រមទាំងការផ្គត់ផ្គង់នូវសៀវភៅណែនាំសំរាប់បច្ចេកវិទ្យា ឬឧបករណ៍ទាំងនោះ ។

គ. ការផ្គត់ផ្គង់នូវឧបករណ៍ និងគ្រឿងបរិក្ខារចាំបាច់ សំរាប់ការស្រាវជ្រាវ និងការសង្កេតតាមដានជាប្រចាំ ។

ឃ. ការបណ្តុះបណ្តាលសមស្របសំរាប់បុគ្គលិកបច្ចេកទេស និងវិទ្យាសាស្ត្រ ។

មាត្រា ៥
ការបញ្ជូនព័ត៌មាន

តាមរយៈលេខាធិការដ្ឋាន ភាគីទាំងអស់ត្រូវបញ្ជូនឱ្យទៅកិច្ចប្រជុំរបស់ភាគី ដែលបានរៀបចំដោយយោងតាមមាត្រាទី ៦ នូវព័ត៌មានស្តីពីវិធានការនានា ដែលខ្លួនបានចាត់ ដើម្បីអនុវត្តអនុសញ្ញានេះ និងពិធីសារផ្សេងទៀត ដែលខ្លួនបានចុះហត្ថលេខា ក្នុងទំរង់មួយ និងចន្លោះពេលដែលកំណត់ដោយកិច្ចប្រជុំរបស់ភាគី ។

មាត្រា ៦
អង្គសន្និបាតរបស់ភាគី

១. អង្គសន្និបាតរបស់ភាគីត្រូវបានបង្កើតឡើង យោងតាមមាត្រានេះ ។ កិច្ចប្រជុំលើកទី ១ នៃអង្គសន្និបាតរបស់ភាគីត្រូវកោះហៅ មិនយឺតជាងមួយឆ្នាំក្រោយពីអនុសញ្ញានេះចូលជាធរមាន ដោយលេខាធិការដ្ឋាន ដែលជ្រើសតាំងជាបណ្តោះអាសន្ន យោងតាមមាត្រាទី ៧ ។ ក្រោយពីពេលនេះមក កិច្ចប្រជុំសាមញ្ញរបស់ភាគីត្រូវប្រព្រឹត្តទៅដោយទៀងទាត់ ក្នុងចន្លោះពេល ដែលនឹងកំណត់ដោយអង្គសន្និបាត នៅក្នុងកិច្ចប្រជុំលើកទី ១ របស់ខ្លួន ។

២. កិច្ចប្រជុំវិសាមញ្ញនៃអង្គសន្និបាតរបស់ភាគី អាចប្រព្រឹត្តទៅនៅពេលណាមួយ ដែលអង្គសន្និបាតយល់ឃើញថាចាំបាច់ ឬនៅពេលដែលមានលិខិតសំណូមពរជាលាយល័ក្ខអក្សរបស់ភាគីណាមួយ ក្នុងករណីដែលមានភាគីដទៃទៀតយ៉ាងហោចណាស់ចំនួនមួយភាគបីគាំទ្រ ក្នុងរយៈពេលប្រាំមួយខែ ក្រោយពេលដែលលេខាធិការដ្ឋានផ្សព្វផ្សាយសំណូមពរនេះទៅឱ្យ ។

អង្គសន្និបាតត្រូវសំរេច និងអនុម័តតាមរយៈកុងសង់ស៊ុស លើបែបបទនីតិវិធី និងបែបបទហិរញ្ញវត្ថុរបស់ខ្លួន និងសំរាប់ស្ថាប័នសាខាដទៃទៀត ក៏ដូចជាលើបែបបទហិរញ្ញវត្ថុសំរាប់ដំណើរការលេខាធិការដ្ឋាន ។

អង្គសន្និបាតត្រូវពិនិត្យជាប្រចាំលើការអនុវត្តន៍នៃអនុសញ្ញានេះ ហើយក្រៅពីនេះត្រូវ:

ក. កំណត់នូវទំរង់ និងរយៈពេលសំរាប់បញ្ជូនព័ត៌មាន ដែលត្រូវធ្វើយោងតាមមាត្រាទី ៥ ព្រមទាំងព័ត៌មាន និងរបាយការណ៍នានា ដែលស្ថាប័នសាខាដាក់ជូន ។

ខ. ពិនិត្យលើព័ត៌មានវិទ្យាសាស្ត្រស្តីពីស្រទាប់អូហ្សូន ពីការកែប្រែស្រទាប់អូហ្សូនដែលអាចកើតមាន និងពីឥទ្ធិពលនៃការកែប្រែនេះ ។

គ. ជំរុញឱ្យមានភាពស៊ីសង្វាក់គ្នា យោងតាមមាត្រាទី ២ នូវគោលនយោបាយសមស្រប យុទ្ធសាស្ត្រ និងវិធានការនានា សំរាប់កាត់បន្ថយការបញ្ចេញចោលនូវសារធាតុ ដែលបណ្តាលឱ្យ ឬដែលអាចបណ្តាលឱ្យមានការកែប្រែស្រទាប់អូហ្សូន ព្រមទាំងផ្តល់នូវអនុសាសន៍លើវិធានការផ្សេងទៀត ទាក់ទងទៅនឹងអនុសញ្ញានេះ ។

ឃ. ទទួលយក ដោយយោងតាមមាត្រាទី ៣ និងទី ៤ នូវកម្មវិធីសំរាប់ការស្រាវជ្រាវ សង្កេតតាមដានជាប្រចាំ កិច្ចសហប្រតិបត្តិការវិទ្យាសាស្ត្រ និងបច្ចេកទេស ការផ្លាស់ប្តូរព័ត៌មាន និងការផ្ទេរបច្ចេកវិទ្យា និងចំណេះដឹង ។

ង. យកមកពិនិត្យ និងទទួលយក នៅពេលដែលមានការទាមទារ យោងតាមមាត្រាទី ៩ និងទី ១០ នូវការធ្វើវិសោធនកម្មនៃអនុសញ្ញានេះ - ព្រមទាំងឧបសម្ព័ន្ធរបស់វា ។

ច. ពិនិត្យពិចារណាលើវិសោធនកម្មនៃពិធីសារណាមួយ ក៏ដូចជាឧបសម្ព័ន្ធរបស់វា ហើយក្នុងករណីនេះ ផ្តល់យោបល់ដល់ភាគីទាំងអស់ ដើម្បីឱ្យទទួលយកនូវវិសោធនកម្មនៃពិធីសារពាក់ព័ន្ធ ។

ឆ. យកមកពិនិត្យ និងទទួលយក នៅពេលដែលមានការទាមទារ យោងតាមមាត្រាទី ១០ នូវឧបសម្ព័ន្ធបន្ថែមរបស់អនុសញ្ញានេះ ។

ជ. យកមកពិនិត្យ និងទទួលយក នៅពេលដែលមានការទាមទារ នូវពិធីសារនានា យោងតាមមាត្រាទី ៨ ។

ឈ. បង្កើតនូវស្ថាប័នសាខានានា ប្រសិនបើមានការចាំបាច់ សំរាប់អនុវត្តន៍អនុសញ្ញានេះ ។

ញ. ស្វែងរក ប្រសិនបើមានការចាំបាច់ នូវសេវារបស់ស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចអន្តរជាតិ និងគណៈកម្មាធិការវិទ្យាសាស្ត្រ ដូចជា អង្គការឧតុនិយមពិភពលោក និងអង្គការសុខភាពពិភពលោក ក៏ដូចជាគណៈកម្មាធិការសំរបសំរួលផ្នែកស្រទាប់អូសូន នៅក្នុងការស្រាវជ្រាវវិទ្យាសាស្ត្រ ការសង្កេតពិនិត្យជាប្រចាំ និងសកម្មភាពផ្សេងទៀត ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងគោលបំណងរបស់អនុសញ្ញានេះ ព្រមទាំងប្រើប្រាស់ព័ត៌មានដែលទទួលបានពីស្ថាប័ន និងគណៈកម្មាធិការទាំងនេះឱ្យបានសមស្រប ។

ដ. ពិនិត្យ និងធ្វើសកម្មភាពបន្ថែមទៀត ដែលអាចចាំបាច់ សំរាប់ឈានទៅដល់គោលបំណងនៃអនុសញ្ញានេះ ។

៣. អង្គការសហប្រជាជាតិ ស្ថាប័នជំនាញរបស់អង្គការនេះ និងទីភ្នាក់ងារថាមពលបរមាណូអន្តរជាតិ ក៏ដូចជាប្រទេសដែលមិនមែនជាសមាជិករបស់អនុសញ្ញានេះ អាចចូលរួមនៅក្នុងកិច្ចប្រជុំនៃអង្គសន្និបាតរបស់ភាគី ជាអ្នកសង្កេតការណ៍ ។ ស្ថាប័ន ឬទីភ្នាក់ងារណាមួយ ទោះជាថ្នាក់ជាតិ ឬអន្តរជាតិ របស់រដ្ឋាភិបាល ឬមិនមែនរដ្ឋាភិបាល ដែលមានជំនាញនៅក្នុងវិស័យពាក់ព័ន្ធនឹងកិច្ចការពារស្រទាប់អូសូន ហើយដែលបានជូនដំណឹងដល់លេខាធិការដ្ឋានស្តីពីបំណងរបស់ខ្លួន ក្នុងការចូលរួមក្នុងកិច្ចប្រជុំនៃអង្គសន្និបាតរបស់ភាគី ក្នុងនាមជាអ្នកសង្កេតការណ៍ អាចចូលរួមបាន ប្រសិនណាបើពុំមានការជំទាស់ពីសមាជិកវត្តមានចំនួនយ៉ាងហោចណាស់មួយភាគបី ។ ការអនុញ្ញាត និងការចូលរួមរបស់អ្នកសង្កេតការណ៍ ត្រូវតែអនុលោមទៅតាមបែបបទនីតិវិធី ដែលអនុម័តដោយអង្គសន្និបាតរបស់ភាគី ។

មាត្រា ៧
លេខាធិការដ្ឋាន

១. មុខងាររបស់លេខាធិការដ្ឋានរួមមាន :

ក. ចាត់ចែង និងផ្តល់សេវាដល់កិច្ចប្រជុំនានា ដូចមានចែងនៅក្នុងមាត្រាទី ៦, ៨, ៩ និង ១០ ។

ខ. រៀបចំ និងចែកចាយរបាយការណ៍ ដោយផ្អែកទៅលើព័ត៌មានដែលទទួលបាន យោងតាមមាត្រាទី ៤ និង ៥ ក៏ដូចជាព័ត៌មានដែលបានមកពីកិច្ចប្រជុំរបស់ស្ថាប័នសាខានានា ដែលបង្កើតឡើងយោងតាមមាត្រាទី ៦

គ. បំពេញតួនាទីរបស់ខ្លួនដែលកំណត់ដោយពិធីសារណាមួយ ។

ឃ. រៀបចំរបាយការណ៍ស្តីពីសកម្មភាពរបស់ខ្លួន ដែលបានធ្វើសំដៅបំពេញមុខងាររបស់ខ្លួន នៅក្រោមអនុសញ្ញានេះ ហើយបង្ហាញរបាយការណ៍ទាំងនេះ ជូនដល់អង្គសន្និបាតរបស់ភាគី ។

ង. ធានាឱ្យមានការសំរបសំរួលចាំបាច់ជាមួយស្ថាប័នអន្តរជាតិពាក់ព័ន្ធ ជាពិសេសធ្វើការរៀបចំផ្នែករដ្ឋបាល ឬកុងត្រានានា ដែលចាំបាច់សំរាប់ការបំពេញមុខងាររបស់ខ្លួនឱ្យមានប្រសិទ្ធិភាព ។

២. កម្មវិធីបរិស្ថានសហប្រជាជាតិនឹងបំពេញមុខងាររបស់លេខាធិការដ្ឋានជាបណ្តោះអាសន្ន រហូតដល់ពេលចុងកិច្ចប្រជុំអចិន្ត្រៃយ៍លើកទីមួយនៃអង្គសន្និបាតរបស់ភាគី ដែលប្រព្រឹត្តទៅយោងតាមមាត្រាទី ៦ ។ នៅក្នុងកិច្ចប្រជុំអចិន្ត្រៃយ៍លើកទីមួយរបស់ខ្លួន អង្គសន្និបាតរបស់ភាគីត្រូវជ្រើសតាំងលេខាធិការដ្ឋាន ពីចំណោមអង្គការអន្តរជាតិមានសមត្ថកិច្ចដែលមានស្រាប់ ហើយដែលបង្ហាញនូវឆន្ទៈរបស់ខ្លួនក្នុងការបំពេញមុខងាររបស់លេខាធិការដ្ឋាន ក្រោមអនុសញ្ញានេះ ។

មាត្រា ៨
ការអនុម័តពិធីសារ

១. អង្គសន្និបាតរបស់ភាគីអាចអនុម័តលើពិធីសារនានា នៅក្នុងកិច្ចប្រជុំណាមួយ យោងតាមមាត្រាទី ២ ។

២. លេខាធិការដ្ឋានត្រូវផ្ញើអត្ថបទនៃពិធីសារណាមួយដែលស្នើឡើង ជូនទៅសមាជិកទាំងអស់ យ៉ាងហោចណាស់ឱ្យបាន ប្រាំមួយខែ មុនកិច្ចប្រជុំ ។

មាត្រា ៩
វិសោធនកម្មនៃអនុសញ្ញាឬពិធីសារ

១. ភាគីនីមួយៗអាចស្នើធ្វើវិសោធនកម្មដល់អនុសញ្ញានេះ ឬពិធីសារណាមួយ ។ វិសោធនកម្មទាំងនេះត្រូវតែឈរលើមូលដ្ឋានវិទ្យាសាស្ត្រ និងបច្ចេកទេសត្រឹមត្រូវ ។

២. វិសោធនកម្មនៃអនុសញ្ញានេះត្រូវតែអនុម័តនៅក្នុងកិច្ចប្រជុំនៃសន្និបាតរបស់ភាគី ។ វិសោធនកម្មលើពិធីសារណាមួយត្រូវតែអនុម័តនៅក្នុងកិច្ចប្រជុំរបស់ភាគីនៃពិធីសារនោះ ។ លេខាធិការដ្ឋានត្រូវតែផ្ញើអត្ថបទវិសោធនកម្ម ដែលស្នើឡើងលើអនុសញ្ញា ឬពិធីសារណាមួយ លើកលែងតែក្នុងករណីដែលមានចែងដោយឡែកនៅក្នុងពិធីសារនោះ យ៉ាងហោចណាស់ប្រាំមួយខែ មុនកិច្ចប្រជុំពិនិត្យវិសោធនកម្មនោះ ទៅឱ្យភាគីទាំងអស់ ។ លេខាធិការដ្ឋានក៏ត្រូវផ្ញើសំណើវិសោធនកម្មទៅឱ្យភាគីហត្ថលេខីនៃអនុសញ្ញា ដើម្បីជាពត៌មាន ។

៣. ភាគីទាំងអស់ត្រូវតែខិតខំឱ្យអស់សមត្ថភាព ដើម្បីឈានដល់កិច្ចព្រមព្រៀងលើសំណើវិសោធនកម្មនៃអនុសញ្ញានេះតាមរយៈកុងសង់ស៊ុស ។ ប្រសិនបើកិច្ចខិតខំឱ្យមានកុងសង់ស៊ុសពុំបានសំរេច ហើយពុំអាចឈានដល់កិច្ចព្រមព្រៀងបាន នោះវិសោធនកម្មត្រូវអនុម័តដោយសំលេងភាគច្រើនបីភាគបួនរបស់ភាគីទាំងអស់ ដែលមានវត្តមាន ហើយដែលបោះឆ្នោតនៅក្នុងកិច្ចប្រជុំ ហើយត្រូវដាក់ជូនដល់ភាគីទាំងអស់ សំរាប់ផ្តល់សច្ចាប័ន អនុម័ត ឬការទទួលយក ។

៤. នីតិវិធីដែលមានចែងនៅក្នុងកថាខ័ណ្ឌទី ៣ ត្រូវតែអនុវត្តសំរាប់វិសោធនកម្មនៃពិធីសារទាំងអស់ លើកលែងតែក្នុងករណីដែលពីរភាគបីនៃភាគីរបស់ពិធីសារ ដែលមានវត្តមាន និងបោះឆ្នោតនៅក្នុងកិច្ចប្រជុំ អនុម័តយល់ស្រប ។

៥. ការផ្តល់សច្ចាប័ន ការអនុម័ត ឬការទទួលស្គាល់លើវិសោធនកម្ម ត្រូវតែផ្ញើជូនដល់កន្លែងតំកល់ជាលាយល័ក្ខអក្សរ ។ វិសោធនកម្មដែលត្រូវបានអនុម័តយោងតាមមាត្រាទី ៣ ឬទី ៤ ត្រូវចូលជាធរមានសំរាប់សមាជិកដែលទទួលស្គាល់ នៅថ្ងៃទី ៩០ ក្រោយពេលដែលកន្លែងតំកល់បានទទួលលិខិតជូនដំណឹងស្តីពីការផ្តល់សច្ចាប័ន ការអនុម័ត ឬការទទួលស្គាល់ របស់សមាជិកនៃអនុសញ្ញានេះយ៉ាងហោចណាស់ចំនួនបីភាគបួន ឬរបស់សមាជិកនៃពិធីសារនេះយ៉ាងហោចណាស់ចំនួនពីរភាគបី លើកលែងតែក្នុងករណីដែលមានចែងដោយឡែកណាមួយនៅក្នុងពិធីសារនេះ ។ វិសោធនកម្មនេះត្រូវចូលជាធរមានសំរាប់សមាជិកទាំងអស់ នៅថ្ងៃទី ៩០ ក្រោយពេលដែលភាគីទាំងនោះតំកល់ទុកនូវឯកសារស្តីពីការផ្តល់សច្ចាប័ន ការអនុម័ត និងការទទួលយកលើវិសោធនកម្មនេះ ។

៦. នៅក្នុងមាត្រានេះ "ភាគីរបស់ពិធីសារ ដែលមានវត្តមាន និងបោះឆ្នោត" មានន័យថា ភាគីដែលមានវត្តមាន និងបោះឆ្នោតយល់ស្រប ឬជំទាស់ ។

មាត្រា ១០
ការអនុម័តនិងវិសោធនកម្មលើឧបសម្ព័ន្ធ

១. ឧបសម្ព័ន្ធនានារបស់អនុសញ្ញានេះ ឬរបស់ពិធីសារណាមួយ គឺជាផ្នែកមិនអាចកាត់ផ្តាច់បានរបស់អនុសញ្ញា ឬពិធីសារនោះ ហើយក្នុងករណីដែលអាចមាន សេចក្តីយោងណាមួយទៅលើអនុសញ្ញា ឬពិធីសាររបស់វា គឺជាសេចក្តីយោងទៅលើឧបសម្ព័ន្ធរបស់វាដែរ ។ ឧបសម្ព័ន្ធទាំងនេះនិយាយតែពីកិច្ចការវិទ្យាសាស្ត្រ បច្ចេកទេស និងរដ្ឋបាលប៉ុណ្ណោះ ។

២. លើកលែងតែមានចែងជាពិសេសនៅក្នុងនៅក្នុងពិធីសារណាមួយស្តីពីឧបសម្ព័ន្ធរបស់វា នីតិវិធីដូចខាងក្រោមត្រូវអនុវត្តសំរាប់សំណើ ការអនុម័ត និងការចូលជាធរមាននៃឧបសម្ព័ន្ធបន្ថែមរបស់អនុសញ្ញានេះ ឬរបស់ឧបសម្ព័ន្ធទាំងឡាយរបស់ពិធីសារណាមួយ :

ក. ឧបសម្ព័ន្ធសំរាប់អនុសញ្ញានេះត្រូវតែស្នើឡើង និងអនុម័ត យោងទៅតាមនីតិវិធីដែលមានចែងនៅក្នុងមាត្រាទី ៩ កថាខ័ណ្ឌទី ២ និងទី ៣ ហើយឧបសម្ព័ន្ធសំរាប់ពិធីសារណាមួយត្រូវតែស្នើឡើង និងអនុម័ត យោងតាមនីតិវិធីដែលមានចែងនៅក្នុងមាត្រាទី ៩ កថាខ័ណ្ឌទី ២ និងទី ៤ ។

ខ. សមាជិកណាមួយដែលមិនអាចអនុម័តឧបសម្ព័ន្ធបន្ថែមរបស់អនុសញ្ញានេះ ឬឧបសម្ព័ន្ធរបស់ពិធីសារណាមួយដែលខ្លួនជាសមាជិក ត្រូវតែជូនដំណឹងជាលាយល័ក្ខអក្សរដល់កន្លែងតំកល់ទុក ក្នុងរយៈពេលប្រាំមួយខែចាប់ពីពេលដែលកន្លែងតំកល់ទុកផ្តល់ពត៌មានស្តីពីការទទួលយកឧបសម្ព័ន្ធនោះ ។ កន្លែងតំកល់ទុកត្រូវតែជូនដំណឹងជាលាយល័ក្ខអក្សរជាបន្ទាន់ ដល់សមាជិកទាំងអស់ ។ នៅពេលណាក៏បាន សមាជិកណាមួយអាចទទួលយកឧបសម្ព័ន្ធ ជំនួសឱ្យការការប្រកាសបដិសេធពីពេលមុន ហើយបន្ទាប់មក ឧបសម្ព័ន្ធនោះត្រូវចូលជាធរមានសំរាប់សមាជិកនោះ ។

គ. ក្រោយរយៈពេលប្រាំមួយខែ គិតចាប់ពីពេលដែលកន្លែងតំកល់ទុកចែកផ្សាយនូវសេចក្តីជូនដំណឹង ឧបសម្ព័ន្ធនឹងត្រូវចូលជាធរមានសំរាប់សមាជិកទាំងអស់នៃអនុសញ្ញានេះ ឬនៃពិធីសារពាក់ព័ន្ធ ហើយដែលភាគីទាំងនោះមិនបានធ្វើសេចក្តីជូនដំណឹង យោងតាមខដែលមានចែងនៅក្នុងអនុកថាខ័ណ្ឌ "ខ" ខាងលើ ។

៣. សំណើ ការទទួលយក និងការចូលជាធរមាននៃវិសោធនកម្មលើឧបសម្ព័ន្ធរបស់អនុសញ្ញានេះ ឬរបស់ពិធីសារណាមួយ ត្រូវតែអនុវត្តដោយអនុលោមទៅតាមនីតិវិធីដូចគ្នាទៅនឹងសំណើ ការទទួលយក និងការចូលជាធរមាននៃឧបសម្ព័ន្ធរបស់អនុសញ្ញានេះ ឬឧបសម្ព័ន្ធរបស់ពិធីសារណាមួយ ។ វិសោធនកម្ម និងឧបសម្ព័ន្ធទាំងនេះត្រូវតែសង្កត់ធ្ងន់លើកិច្ចការវិទ្យាសាស្ត្រ និងបច្ចេកទេស ។

៤. ប្រសិនបើឧបសម្ព័ន្ធបន្ថែម ឬវិសោធនកម្មរបស់ឧបសម្ព័ន្ធ បណ្តាលឱ្យមានវិសោធនកម្មលើអនុសញ្ញានេះ ឬលើពិធីសារណាមួយ នោះឧបសម្ព័ន្ធបន្ថែម ឬវិសោធនកម្មរបស់ឧបសម្ព័ន្ធខាងលើ មិនអាចចូលជាធរមានបានទេ ប្រសិនបើវិសោធនកម្មលើអនុសញ្ញានេះ ឬលើពិធីសារពាក់ព័ន្ធមិនទាន់ចូលជាធរមាន ។

មាត្រា ១១
ការដោះស្រាយវិវាទ

១. នៅក្នុងករណីដែលមានវិវាទរវាងសមាជិកអនុសញ្ញា ស្តីពីការបកស្រាយ ឬការអនុវត្តន៍អនុសញ្ញានេះ សមាជិកទាំងនោះត្រូវស្វែងរកដំណោះស្រាយ តាមរយៈការចរចារ ។

២. ប្រសិនបើសមាជិកទាំងនោះមិនអាចឈានទៅដល់កិច្ចព្រមព្រៀងបានតាមរយៈការចរចារ នោះគេអាចស្វែងរករួមគ្នានូវការសំរុះសំរួល ដោយភាគីទីបី ។

៣. នៅពេលផ្តល់សច្ចាប័ន ទទួលយក អនុម័ត ឬចូលជាសមាជិកនៃអនុសញ្ញានេះ ឬនៅពេលណាមួយក្រោយពីនេះ ប្រទេស ឬអង្គការសេដ្ឋកិច្ចរួមក្នុងតំបន់ អាចប្រកាសជាលាយល័ក្ខអក្សរ ដល់កន្លែងតំកល់ទុក ថាចំពោះវិវាទដែលមិនអាចដោះស្រាយតាមរយៈវិធីដូចមានចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌទី ១ និងទី ២ ខាងលើ ខ្លួននឹងទទួលយកនូវមធ្យោបាយដោះស្រាយវិវាទមួយ ឬទាំងពីរខាងក្រោម យោងតាមការចាំបាច់ :

ក. ការសំរុះសំរួល យោងតាមនីតិវិធីដែលនឹងត្រូវអនុម័តដោយអង្គសន្និបាតរបស់ភាគី នៅក្នុងកិច្ចប្រជុំសាមញ្ញលើកទី ១ របស់ខ្លួន ។

ខ. ការដាក់ក្តីវិវាទជូនទៅតុលាការអន្តរជាតិ ។

៤. ប្រសិនបើ យោងតាមកថាខ័ណ្ឌទី ៣ ខាងលើ ភាគីវិវាទពុំទទួលយកនូវនីតិវិធីដូចគ្នាណាមួយ នោះក្តីវិវាទត្រូវដាក់ជូនទៅ conciliation យោងតាមកថាខ័ណ្ឌទី ៥ ខាងក្រោម ប្រសិនបើភាគីទាំងនោះពុំបានឯកភាពដោយរបៀបណាមួយផ្សេងទៀត ។

៥. គណកម្មការ conciliation ត្រូវរៀបចំឡើង យោងតាមសំណើរបស់ភាគីវិវាទណាមួយ ។ ភាគីពាក់ព័ន្ធនីមួយៗតែងតាំងចំនួនសមាជិកនៃគណៈកម្មការនេះស្មើគ្នា ហើយប្រធានមួយរូបត្រូវជ្រើសរើសឡើងដោយសមាជិកទាំងអស់ដែលតែងតាំងដោយភាគីនីមួយៗ ។ គណកម្មាធិការនេះត្រូវផ្តល់នូវអនុសាសន៍ចុងក្រោយ ដែលភាគីទាំងអស់ត្រូវគោរពតាម ។

៦. ឧទាំងឡាយនៃមាត្រានេះមានប្រសិទ្ធិភាពសំរាប់ពិធីសារទាំងអស់ លើកលែងតែមានចែងដោយឡែកនៅក្នុងពិធីសារនោះ ។

មាត្រា ១២
ហត្ថលេខា

អនុសញ្ញានេះត្រូវចំហសំរាប់ចុះហត្ថលេខា នៅក្រសួងការបរទេសសហព័ន្ធរបស់សាធារណរដ្ឋអូទ្រីស នៅទីក្រុងវីយែន ចាប់ពីថ្ងៃទី ២២ ខែ មីនា ឆ្នាំ ១៩៨៥ ដល់ថ្ងៃទី ២១ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ១៩៨៥ និងនៅទីស្នាក់ការរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ នៅទីក្រុងញូយ៉ក ចាប់ពីថ្ងៃទី ២២ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ១៩៨៥ ដល់ថ្ងៃទី ២១ ខែ មីនា ឆ្នាំ ១៩៨៦ ។

មាត្រា ១៣
ការផ្តល់សច្ចាប័នការទទួលយកនិងការអនុម័ត

១. អនុសញ្ញានេះ និងពិធីសារណាមួយ គឺជាកម្មវត្ថុសំរាប់ការផ្តល់សច្ចាប័ន ការទទួលយក និងការអនុម័ត ដោយរដ្ឋនានា ឬដោយអង្គការសេដ្ឋកិច្ចតំបន់ ។

២. អង្គការណាមួយ ដែលមានចែងនៅក្នុងកថាខ័ណ្ឌទីមួយខាងលើ ហើយដែលក្លាយជាសមាជិកនៃអនុសញ្ញានេះ ឬនៃពិធីសារណាមួយ ដោយពុំមានប្រទេសជាសមាជិករបស់ខ្លួនជាភាគីសមាជិករបស់អនុសញ្ញាឬពិធីសារនោះ ត្រូវមានកាតព្វកិច្ចទាំងអស់ នៅក្រោមអនុសញ្ញា ឬពិធីសារនោះ ។ នៅក្នុងករណីដែលមានសមាជិកមួយ ឬច្រើនរបស់អង្គការ ជាភាគីសមាជិករបស់អនុសញ្ញា ឬពិធីសារពាក់ព័ន្ធ អង្គការនោះ និងសមាជិករបស់ខ្លួនត្រូវធ្វើការសំរេចស្តីពីការទទួលខុសត្រូវរបស់ខ្លួន លើការអនុវត្តកាតព្វកិច្ចខ្លួន ក្រោមអនុសញ្ញា ឬពិធីសារនោះ ។ នៅក្នុងករណីនេះ អង្គការ និងប្រទេសជាសមាជិករបស់អង្គការនេះ ពុំត្រូវបានផ្តល់សិទ្ធិនានា នៅក្រោមអនុសញ្ញា ឬពិធីសារពាក់ព័ន្ធនៅក្នុងពេលតែមួយឡើយ ។

៣. នៅក្នុងឧបករណ៍ផ្តល់សច្ចាប័ន ទទួលយក ឬអនុម័តរបស់ខ្លួន អង្គការទាំងឡាយដែលមាននិយាយក្នុងកថាខ័ណ្ឌទី ១ ខាងលើ ត្រូវប្រកាសស្តីពីទំហំនៃសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន ពាក់ព័ន្ធនឹងកិច្ចការក្រោមអនុសញ្ញា ឬពិធីសារពាក់ព័ន្ធ ។ អង្គការទាំងនេះក៏ត្រូវផ្តល់ពត៌មានដល់កន្លែងតំកល់ទុក ស្តីពីការកែប្រែសំខាន់ណាមួយ លើទំហំនៃសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន ។

មាត្រា ១៤
ការចូលជាសមាជិក

១. អនុសញ្ញានេះ និងពិធីសារណាមួយ ត្រូវបើកចំហសំរាប់ការចូលជាសមាជិកដោយប្រទេសនានា និងអង្គការសេដ្ឋកិច្ចតំបន់ ចាប់តាំងពីថ្ងៃដែលអនុសញ្ញា ឬពិធីសារនោះត្រូវបិទបញ្ឈប់ការចុះហត្ថលេខា ។ ឧបករណ៍នៃការចូលជាសមាជិកត្រូវទុកនៅកន្លែងតំកល់ទុក ។

២. នៅក្នុងឧបករណ៍នៃការចូលជាសមាជិករបស់ខ្លួន អង្គការទាំងឡាយដែលមានចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌទី ១ ខាងលើ ត្រូវប្រកាសស្តីពីទំហំនៃសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន ពាក់ព័ន្ធនឹងកិច្ចការក្រោមអនុសញ្ញា ឬពិធីសារពាក់ព័ន្ធ ។ អង្គការទាំងនេះ ក៏ត្រូវផ្តល់ពត៌មានដល់កន្លែងតំកល់ទុក ស្តីពីការកែប្រែសំខាន់ណាមួយ លើទំហំនៃសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន ។

៣. ខទាំងឡាយនៃកថាខ័ណ្ឌទី ២ របស់មាត្រាទី ១៣ ត្រូវអនុវត្តសំរាប់អង្គការសេដ្ឋកិច្ចតំបន់ ដែលចូលជាសមាជិកជាមួយនឹងអនុសញ្ញា ឬពិធីសារណាមួយ ។

មាត្រា ១៥
សិទ្ធិបោះឆ្នោត

១. សមាជិកនៃអនុសញ្ញានេះ ឬពិធីសារណាមួយ ត្រូវមានសំលេងមួយ ។

២. លើកលែងតែឬចមានចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌទី ១ ខាងលើ នៅក្នុងកិច្ចការពាក់ព័ន្ធនឹងសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន អង្គការសេដ្ឋកិច្ចតំបន់ ត្រូវបញ្ចេញសិទ្ធិបោះឆ្នោត ដោយមានចំនួនសំលេងស្មើនឹងចំនួនប្រទេសជាសមាជិករបស់ខ្លួន ហើយដែលជាសមាជិករបស់អនុសញ្ញា ឬពិធីសារពាក់ព័ន្ធ ។ អង្គការទាំងនេះត្រូវចូលរួមបោះឆ្នោត ប្រសិនបើប្រទេសជាសមាជិករបស់ខ្លួនបញ្ចេញសិទ្ធិបោះឆ្នោតរបស់ខ្លួន និងផ្ទុយមកវិញ ។

មាត្រា ១៦
ទំនាក់ទំនងរវាងអនុសញ្ញានិងពិធីសារនានារបស់វា

១. ប្រទេសមួយ ឬអង្គការសេដ្ឋកិច្ចតំបន់មួយពុំអាចជាសមាជិករបស់ពិធីសារបានទេ ប្រសិនបើគេពុំមែនជាសមាជិករបស់អនុសញ្ញា ឬក៏អាចជាសមាជិករបស់ពិធីសារ និងអនុសញ្ញាក្នុងពេលតែមួយ ។

២. សេចក្តីសំរេចដែលពាក់ព័ន្ធនឹងពិធីសារត្រូវតែធ្វើឡើង ដោយសមាជិករបស់ពិធីសារនោះតែប៉ុណ្ណោះ ។

មាត្រា ១៧
ការចូលជាធរមាន

១. អនុសញ្ញានេះត្រូវចូលជាធរមាន នៅថ្ងៃទីកៅសិប បន្ទាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការតំកល់ទុកនូវឧបករណ៍ទីម្ភៃនៃការផ្តល់សច្ចាប័ន ទទួលយក អនុម័ត ឬចូលជាសមាជិក ។

២. ពិធីសារណាមួយ លើកលែងតែមានចែងដោយឡែកនៅក្នុងពិធីសារនោះ ត្រូវចូលជាធរមាន នៅថ្ងៃទីកៅសិប បន្ទាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការតំកល់ទុកនូវឧបករណ៍ទីដប់មួយនៃការផ្តល់សច្ចាប័ន ទទួលយក អនុម័ត ឬចូលជាសមាជិក ។

៣. សំរាប់សមាជិកណា ដែលផ្តល់សច្ចាប័ន ទទួលយក អនុម័ត ឬចូលជាសមាជិកលើអនុសញ្ញានេះ ក្រោយពីការតំកល់ទុកនូវឧបករណ៍ទីម្ភៃនៃការផ្តល់សច្ចាប័ន ទទួលយក អនុម័ត ឬចូលជាសមាជិក អនុសញ្ញានេះត្រូវចូលជា

ធរមាន នៅថ្ងៃទីកៅសិប បន្ទាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការតំកល់ទុកនូវឧបករណ៍ផ្តល់ សច្ចាប័ន ទទួលយក អនុម័ត ឬ ចូលជាសមាជិក របស់សមាជិកនោះ ។

៤. ពិធីសារណាមួយ លើកលែងតែមានចែងដោយឡែកនៅក្នុងពិធីសារនោះ ត្រូវចូលជាធរមាន សំរាប់សមាជិកដែលផ្តល់សច្ចាប័ន ទទួលយក អនុម័ត ឬចូលជាសមាជិកលើពិធីសារនោះ ក្រោយពេលដែលពិធីសារនោះចូលជាធរមាន អនុលោមតាមកថាខ័ណ្ឌទី ២ ខាងលើ នៅថ្ងៃទីកៅសិប បន្ទាប់ពីកាលបរិច្ឆេទដែលសមាជិកនោះដាក់តំកល់ទុកនូវឧបករណ៍ផ្តល់ សច្ចាប័ន ទទួលយក អនុម័ត ឬចូលជាសមាជិករបស់ខ្លួន ឬនៅថ្ងៃដែលអនុសញ្ញាចូលជាធរមានសំរាប់សមាជិកនោះ ។ ចំពោះកាលបរិច្ឆេទទាំងពីរនេះ ត្រូវយកតាមកាលបរិច្ឆេទណាដែលក្រោយគេ ។

៥. សំរាប់កថាខ័ណ្ឌទី ១ និងទី ២ ខាងលើ ឧបករណ៍ផ្តល់សច្ចាប័ន ទទួលយក អនុម័ត ឬចូលជាសមាជិករបស់អង្គការសេដ្ឋកិច្ចតំបន់ណាមួយ ពុំត្រូវចាត់ទុកថាជាឧបករណ៍បន្ថែមទៀត សំរាប់សមាជិករបស់អង្គការនោះឡើយ ។

មាត្រា ១៨
ខមាក់លក្ខខណ្ឌ

ពុំមានខដាក់លក្ខខណ្ឌណាមួយអាចត្រូវធ្វើសំរាប់អនុសញ្ញានេះទេ ។

មាត្រា ១៩
ការលាចេញ

១. សមាជិកណាមួយអាចលាចេញពីអនុសញ្ញា តាមរយៈការជូនដំណឹងជាលាយល័ក្ខអក្សរដល់កន្លែងតំកល់ទុក នៅពេលណាមួយក៏បាន ក្រោយរយៈពេលបួនឆ្នាំ គិតចាប់ពីពេលដែលអនុសញ្ញានេះចូលជាធរមានសំរាប់ភាគីនោះ ។

២. លើកលែងតែក្នុងករណីដែលមានចែងដោយឡែកនៅក្នុងពិធីសារណាមួយ ភាគីណាមួយអាចលាចេញពីពិធីសារណាមួយ តាមរយៈការជូនដំណឹងជាលាយល័ក្ខអក្សរដល់កន្លែងតំកល់ទុក នៅពេលណាមួយក៏បាន ក្រោយរយៈពេលបួនឆ្នាំ គិតចាប់ពីពេលដែលអនុសញ្ញានេះចូលជាធរមាន សំរាប់ភាគីនោះ ។

៣. ការលាចេញទាំងនេះត្រូវចូលជាធរមាន ក្រោយរយៈពេលមួយឆ្នាំ គិតចាប់ពីពេលដែលកន្លែងតំកល់ទុកបានទទួលពាក្យសុំលាលែង ឬក៏នៅពេលក្រោយពីនេះទៀត ដែលអាចមានចែងដោយឡែកនៅក្នុងលិខិតជូនដំណឹងស្តីពីការលាចេញ ។

៤. សមាជិកណាមួយដែលលាចេញពីអនុសញ្ញានេះ ត្រូវបានចាត់ទុកថា លាលែងចេញពីពិធីសារទាំងឡាយដែលខ្លួនជាសមាជិក ។

មាត្រា ២០
កន្លែងតំកល់ទុក

១. អគ្គលេខាធិការរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ ត្រូវទទួលមុខងារជាអ្នកតំកល់ទុកនៃអនុសញ្ញានេះ និងពិធីសារនានា ។

២. កន្លែងតំកល់ទុកត្រូវផ្តល់ពត៌មានខាងក្រោម ជូនដល់សមាជិកនានា :

ក. ការចុះហត្ថលេខាលើអនុសញ្ញានេះ និងលើពិធីសារណាមួយ និងការតំកល់ទុកនូវឧបករណ៍ផ្តល់សច្ចាប័ន ទទួលយក អនុម័ត ឬចូលជាសមាជិក យោងតាមមាត្រា ១៣ និង ១៤ ។

ខ. កាលបរិច្ឆេទដែលអនុសញ្ញា ឬពិធីសារណាមួយចូលជាធរមាន យោងតាមមាត្រា ១៧ ។

គ. លិខិតជូនដំណឹងស្តីពីការលាចេញ ដែលធ្វើឡើងយោងតាមមាត្រាទី ១៩ ។

ឃ. វិសោធនកម្ម ដែលអនុម័តសំរាប់អនុសញ្ញា ឬពិធីសារណាមួយ ការទទួលយកវិសោធនកម្មនោះដោយ

សមាជិកនានា និងកាលបរិច្ឆេទនៃការចូលជាធរមាន យោងតាមជំពូក ៩ ។

ង. របាយការណ៍ទាំងឡាយដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការយល់ព្រម នឹងការអនុម័តលើឧបសម្ព័ន្ធនានា និងលើវិសោធនកម្មនៃឧបសម្ព័ន្ធ អនុលោមទៅតាមមាត្រាទី ១០ ។

ច. សេចក្តីជូនដំណឹងរបស់អង្គការសេដ្ឋកិច្ចតំបន់ ស្តីពីវិសាលភាពនៃសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន ដែលទាក់ទងទៅនឹងកិច្ចការនានា ដែលកំណត់ដោយអនុសញ្ញានេះ និងពិធីសារនានា ព្រមទាំងការកែប្រែណាមួយ ។

ឆ. សេចក្តីប្រកាស ដែលធ្វើឡើងយោងតាមជំពូក ១១ កថាខណ្ឌទី ៣ ។

មាត្រា ២១
អត្ថបទច្បាប់ដើម

ច្បាប់ដើមនៃអនុសញ្ញានេះ មានជាភាសាអារ៉ាប់ ចិន អង់គ្លេស បារាំង រុស្ស៊ី និងអេស្បាញ មានតម្លៃស្មើគ្នា ហើយ ត្រូវតំកល់ទុកនៅអគ្គលេខាធិការដ្ឋានរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ ។

អនុសញ្ញានេះត្រូវបានចុះហត្ថលេខាដោយតំណាងដែលមានសិទ្ធិពេញលេញ ។

ធ្វើនៅទីក្រុងវីយែន ថ្ងៃទី ២២ ខែមីនា ឆ្នាំ ១៩៨៥ ។

ឧបសម្ព័ន្ធ ១

ការស្រាវជ្រាវនិងការសង្កេតតាមដានជាប្រចាំ

១. សមាជិកទាំងអស់របស់អនុសញ្ញានេះ ទទួលស្គាល់ថា បញ្ហាវិទ្យាសាស្ត្រសំខាន់ៗគឺ :

ក. ការកែប្រែស្រទាប់អូសូន ដែលនាំឱ្យមានការប្រែប្រួលនូវបរិមាណរំភាយកាំរស្មីស្វាយអុលត្រារបស់ព្រះអាទិត្យ មានឥទ្ធិពលជីវសាស្ត្រ (UV-B) ដែលចាំងមកដល់ផ្ទៃផែនដី ព្រមទាំងផលវិបាកដែលអាចកើតមានដល់សុខភាពមនុស្ស ដល់សារពាង្គកាយ ស្ថានប្រព័ន្ធ និងរូបធាតុនានាដែលមានប្រយោជន៍សំរាប់មនុស្សជាតិ ។

ខ. ការកែប្រែនូវរបាយអូសូនតាមបន្ទាត់ឈរ ដែលអាចផ្លាស់ប្តូររចនាសម្ព័ន្ធរបស់សីតុណ្ហភាពបរិយាកាស និង ផលវិបាកដែលអាចកើតមានដល់ធាតុអាកាស និងអាកាសធាតុ ។

២. យោងតាមមាត្រាទី ៣ សមាជិកទាំងអស់របស់អនុសញ្ញានេះត្រូវធ្វើសហប្រតិបត្តិការ ក្នុងការដឹកនាំការស្រាវជ្រាវ និងការសង្កេតតាមដានជាប្រចាំ និងក្នុងការរៀបចំអនុសាសន៍នានា សំរាប់កិច្ចការស្រាវជ្រាវ និងសង្កេតតាមដាននាពេលអនាគត នៅក្នុងវិស័យទាំងឡាយ ដូចជា :

ក. ការស្រាវជ្រាវលើផ្នែករូបសាស្ត្រ និងគីមីរបស់បរិយាកាស

(១) គំរូជាទ្រឹស្តីយ៉ាងពេញលេញ : ការរៀបចំគំរូបន្តទៀត ដែលពិនិត្យលើអន្តរកម្មរវាងដំណើរការរំភាយរស្មី ឌីណាមិច និងគីមី, សិក្សាពីឥទ្ធិពល នៅពេលតែមួយ របស់ប្រភេទដែលកើតឡើងដោយធម្មជាតិ និងប្រភេទដែលមនុស្សបង្កើត ទៅលើអូសូនបរិយាកាស, បំណកស្រាយសំណុំទិន្នន័យផ្កាយរណប ឬមិនមែនផ្កាយរណប ដែលវាស់វែងបាន, វាយតំលៃលើនិន្នាការរបស់ប៉ារ៉ាម៉ែតបរិយាកាស និងរូបភូគព្ភសាស្ត្រ, និង ការរៀបចំវិធីសាស្ត្រសំរាប់កំណត់ទំនាក់ទំនងរវាងការប្រែប្រួលនៅក្នុងប៉ារ៉ាម៉ែតទាំងនេះ ជាមួយនឹងមូលហេតុដោយឡែកនានា ។

(២) ការសិក្សាក្នុងមន្ទីរពិសោធន៍លើ : rate coefficients, absorption cross-sections និងយន្តការនៃដំណើរប្រព្រឹត្តិគីមី និងផូតូគីមីរបស់មណ្ឌលអាកាសរចល់ និងមណ្ឌលអាកាសស្ងប់, ទិន្នន័យបានមកពីការវិភាគស្បិច សំរាប់គាំទ្រការវាស់វែងនៅនឹងកន្លែងនៅគ្រប់តំបន់ស្បិចពាក់ព័ន្ធ ។

(៣) ការវាស់វែងនៅនឹងកន្លែង : កំហាប់ និងភ្នំចរបស់ប្រភពឧស្ម័នសំខាន់ៗដែលមានប្រភពពីធម្មជាតិ និងពីមនុស្ស, ការសិក្សាពីឌីណាមិចបរិយាកាស, ការវាស់វែងក្នុងពេលតែមួយលើ photochemically-related species down to the planetary boundary layer ដោយប្រើឧបករណ៍នៅនឹងកន្លែង ឬពីចំងាយ, ការប្រៀបធៀបគ្នាទៅវិញទៅមកលើ sensors ផ្សេងៗគ្នា ដោយរួមទាំង coordinated correlative measurements for satellite instrumentation, three-dimensional fields of key atmospheric trace constituents ភ្នំចស្បិចពន្លឺព្រះអាទិត្យ និងប៉ារ៉ាម៉ែតឧតុនិយម ។

(៤) ការបង្កើតឧបករណ៍ ដូចជា satellite and non-satellite sensors for atmospheric trace constituents ភ្នំចព្រះអាទិត្យ និងប៉ារ៉ាម៉ែតឧតុនិយម ។

ខ. ការសិក្សាស្រាវជ្រាវពីឥទ្ធិពលលើសុខភាព ជីវសាស្ត្រ និងការបំបែកធាតុដោយរស្មី (photodegradation)

(១) ទំនាក់ទំនងរវាងការសំដិលត្រូវរបស់មនុស្សទៅនឹងកាំរស្មីព្រះអាទិត្យដែលមើលឃើញ និងកាំរស្មីស្វាយអុលត្រា និង (ក) ការវិវឌ្ឍន៍មហារីកស្បែកប្រភេទ non-melanoma និង melanoma និង (ខ) ផលប៉ះពាល់លើ immunological system ។

(២) ផលប៉ះពាល់នៃកាំរស្មី UV-B រួមទាំងជំហានរលក ទៅលើ : (ក) ដំណាំកសិកម្ម ព្រៃឈើ និងស្ថានប្រព័ន្ធដីគោក និង (ខ) បណ្តាញអាហារក្នុងទឹក និងជលផល ព្រមទាំងការរំខានដល់ការផលិតអុកស៊ីសែនដោយបួងតុងរុក្ខជាតិ ។

(៣) យន្តការដែលកាំរស្មី UV-B មានអំពើលើរូបធាតុជីវៈ ប្រភេទ និងស្ថានប្រព័ន្ធ រួមមាន : ទំនាក់ទំនងរវាងកំរិតស្រូប អត្រាកំរិតស្រូប និងប្រតិកម្មតប, photorepair បន្សាំ និងការការពារ ។

(៤) ការសិក្សាពី biological action spectra និង ប្រតិកម្មឆ្លើយតបរបស់ស្បិច ដោយប្រើកាំរស្មីប៉ូលីក្រូម៉ាទិច ដើម្បីដាក់បញ្ចូលនូវទំនាក់ទំនងដែលអាចមានរបស់តំបន់មានជំហានរលកផ្សេងៗគ្នា ។

(៥) ឥទ្ធិពលនៃកាំរស្មី UV-B ទៅលើ : ភាពលូតលាស់ និងសកម្មភាពរបស់ប្រភេទជីវសាស្ត្រ ដែលមានសារៈសំខាន់សំរាប់តុល្យភាពមណ្ឌលជីវៈ ដំណើរការជំរុញនានា ដូចជារស្មីសំយោគ និងជីវសំយោគ ។

(៦) ឥទ្ធិពលនៃកាំរស្មី UV-B ទៅលើការបំបែកធាតុដោយរស្មីនៃសារធាតុបំពុល សារធាតុគីមីកសិកម្ម និងរូបធាតុផ្សេងទៀត ។

គ. ការស្រាវជ្រាវស្ដីពីឥទ្ធិពលទៅលើអាកាសធាតុ

(១) ការសិក្សាបែបទ្រឹស្ដី និងដោយសង្កេតលើឥទ្ធិពលរំភាយរស្មីរបស់អូសូន និងប្រភេទឧស្ម័នមួយចំនួនទៀត និងលើផលប៉ះពាល់ដល់ល័ក្ខខ័ណ្ឌអាកាសធាតុ ដូចជាសីតុណ្ហភាពផ្ទៃដីនិងផ្ទៃសមុទ្រ របបកំណកអាកាស ការផ្លាស់ប្ដូររវាងមណ្ឌលអាកាសរចល់ និងមណ្ឌលអាកាសស្ងប់ ។

(២) ការស្រាវជ្រាវស្ដីពីឥទ្ធិពលនៃផលប៉ះពាល់អាកាសធាតុទៅលើផ្នែកផ្សេងៗនៃសកម្មភាពមនុស្ស ។

ឃ. ការសង្កេតតាមដានជាប្រចាំ

(១) ស្ថានភាពនៃស្រទាប់អូសូន (ពោលគឺការប្រែប្រួលក្នុងកាល និងលំហ នូវសមាសភាពសរុប និងរបាយតាមបន្ទាត់ឈរ) តាមរយៈការធ្វើប្រព័ន្ធសង្កេតពិនិត្យអូសូនពិភពលោក ដោយឈរលើការដាក់បញ្ចូលគ្នានូវប្រព័ន្ធផ្កាយរណប និងប្រព័ន្ធមានមូលដ្ឋានលើផ្ទៃដី ដែលដំណើរការ ។

(២) កំហាប់នៅក្នុងមណ្ឌលអាកាសរចល់ និងមណ្ឌលអាកាសស្ងប់ នៃឧស្ម័នជាប្រភពនៃ HO NO ClO_x និងអំបូរកាបូន ។

(៣) សីតុណ្ហភាពចាប់ពីផ្ទៃដី ទៅដល់បរិយាកាស ដោយប្រើប្រព័ន្ធផ្កាយរណប និងប្រព័ន្ធមានមូលដ្ឋានលើផ្ទៃដី ។

(៤) ភ្លុចកាំរស្មីព្រះអាទិត្យ wavelength-resolved ដែលចាំងមកដល់បរិយាកាស និងរំភាយកំដៅដែលផ្ទាតចេញពីបរិយាកាសវិញ ដោយប្រើការវាស់វែងតាមផ្កាយរណប ។

(៥) ភ្លុចកាំរស្មីព្រះអាទិត្យ wavelength-resolved ដែលចាំងមកដល់ផ្ទៃផែនដី ក្នុងទំរង់ជាកាំរស្មីស្វាយអ៊ុលត្រាដែលមានឥទ្ធិពលជីវសាស្ត្រ (UV-B) ។

(៦) លក្ខណៈរបស់អាអេរ៉ូសុល និងរបាយរបស់វា ចាប់ពីផ្ទៃផែនដី រហូតដល់មេសូស្វែ ដោយប្រើប្រព័ន្ធដាក់នៅលើផ្ទៃដី យន្តហោះ ឬផ្កាយរណប ។

(៧) បំរែបំរួលគីមីសំខាន់ៗ តាមរយៈការទ្រទ្រង់ដល់កម្មវិធីវាស់វែងឧតុនិយមវិទ្យានៅលើផ្ទៃដីដែលមានគុណភាពខ្ពស់ ។

(៨) Trace species សីតុណ្ហភាព ភ្លុចកាំរស្មីព្រះអាទិត្យ និងអាអេរ៉ូសូល ដោយប្រើវិធីដែលត្រូវបានកែលំអសំរាប់វិភាគទិន្នន័យពិភពលោក ។

៣. សមាជិកនៃអនុសញ្ញាទាំងអស់ត្រូវសហការ ដោយយកចិត្តទុកដាក់លើតំរូវការដោយឡែករបស់ប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍ នៅក្នុងការបណ្ដុះបណ្ដាលវិទ្យាសាស្ត្រ និងបច្ចេកទេសសមស្រប ដែលចាំបាច់សំរាប់ចូលរួមក្នុងការស្រាវជ្រាវ និងសង្កេតតាមដានជាប្រចាំ ដែលមានចែងនៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធនេះ ។ ត្រូវផ្ដោតអារម្មណ៍ជាពិសេសលើការធ្វើឱ្យត្រូវខ្នាតគ្នានៃឧបករណ៍សំរាប់សង្កេតតាមដាន និងវិធីនានា សំដៅបង្កើតសំណុំទិន្នន័យវិទ្យាសាស្ត្រដែលអាចប្រៀបធៀបគ្នាបាន ឬដែលមានស្តង់ដាដូចគ្នា ។

៤. សារធាតុគីមីខាងក្រោម ដែលមានប្រភពធម្មជាតិ ឬប្រភពពីមនុស្ស ហើយដែលពុំត្រូវបានរៀបដាក់តាមលំដាប់អាទិភាព ត្រូវបានគេយល់ស្របថា មានសក្តានុពលភាពក្នុងការកែប្រែលក្ខណៈគីមី និងលក្ខណៈរូបរបស់ស្រទាប់អូសូន :

ក. សារធាតុកាបូន :

(១) កាបូនម៉ូណូអុកស៊ីត (CO)

កាបូនម៉ូណូអុកស៊ីតមានប្រភពសំខាន់ពីធម្មជាតិ និងពីមនុស្ស ហើយគេគិតថាចូលរួមដោយផ្ទាល់នៅក្នុងដំណើរផ្លូវគីមីក្នុងមណ្ឌលអាកាសរចល់ និងចូលរួមដោយប្រយោលនៅក្នុងដំណើរផ្លូវគីមីក្នុងមណ្ឌលអាកាសស្ងប់ ។

(២) កាបូនឌីអុកស៊ីត (CO_2)

កាបូនឌីអុកស៊ីតមានប្រភពសំខាន់ពីធម្មជាតិ និងពីមនុស្ស ហើយមានឥទ្ធិពលលើអូសូនរបស់មណ្ឌលអាកាសស្ងប់ តាមរយៈអំពើទៅលើរចនាសម្ព័ន្ធកំដៅរបស់បរិយាកាស ។

(៣) មេតាន (CH_4)

មេតានមានប្រភពសំខាន់ពីធម្មជាតិផង និងពីមនុស្សផង ហើយមានឥទ្ធិពលលើអូសូននៅក្នុងមណ្ឌលអាកាសរចល់ និងក្នុងមណ្ឌលអាកាសស្ងប់ ។

(៤) សារធាតុអ៊ីដ្រូកាបូក្រៅពីមេតាន

សារធាតុអ៊ីដ្រូកាបូក្រៅពីមេតាន ដែលរួមមានសារធាតុគីមីជាច្រើន មានប្រភពពីធម្មជាតិ និងពីមនុស្ស ហើយចូលរួមដោយផ្ទាល់ក្នុងដំណើរផ្លូវគីមីនៅមណ្ឌលអាកាសរចល់ និងដោយប្រយោលក្នុងដំណើរផ្លូវគីមីនៅមណ្ឌលអាកាសស្ងប់ ។

ខ. សារធាតុអាសូត

(១) នីអាសូតម៉ូណូអុកស៊ីត (N_2O)

N_2O មានប្រភពចំបងពីធម្មជាតិ ប៉ុន្តែប្រភពពីមនុស្សកាន់តែកើនឡើងជាលំដាប់ ។ នីអាសូតម៉ូណូអុកស៊ីតជាប្រភពបឋមនៃអាសូតអុកស៊ីត (NO_x) ក្នុងមណ្ឌលអាកាសស្ងប់ ដែលមាននាទីយ៉ាងសំខាន់នៅក្នុងការត្រួតពិនិត្យភាពសំបូរហូរហៀរនៃអូសូនក្នុងមណ្ឌលអាកាសស្ងប់ ។

(២) អាសូតអុកស៊ីត (NO_x)

ប្រភព NO_x នៅកំពស់ផ្ទៃដីមាននាទីសំខាន់ផ្ទាល់ក្នុងដំណើរគីមីនៅមណ្ឌលអាកាសរចល់ និងមាននាទីប្រយោលក្នុងដំណើរគីមីនៅមណ្ឌលអាកាសស្ងប់ ហើយការបញ្ចេញ NO_x នៅក្បែរស្រទាប់ត្រូប៉ូប៉ោស អាចបណ្តាលឱ្យមានការប្រែប្រួលដោយផ្ទាល់នៃអូសូនមណ្ឌលអាកាសរចល់ និងមណ្ឌលអាកាសស្ងប់ ។

គ. សារធាតុក្លរ

(១) អាល់កានរងអាឡូសែនកម្ពេញ ដូចជា CCl_4, $CFCl_3$ (CFC-11), CF_2Cl_2 (CFC-12), $C_2F_3Cl_3$ (CFC-113), $C_2F_4Cl_2$ (CFC-114)

អាល់កានអាឡូសែនពេញមានប្រភពពីធម្មជាតិ ហើយដើរតួជាប្រភពនៃ ClO_x ដែលមាននាទីយ៉ាងសំខាន់នៅក្នុងដំណើរផ្លូវគីមីនៃអូសូន ជាពិសេសនៅរយៈកំពស់ 30-50 km.

(២) អាល់កានរងអាឡូសែនដោយភាគ ដូចជា CH_3Cl, CHF_2Cl (CFC-22), CH_3CCl_3, $CHFCl_2$ (CFC-21)

CH_3Cl មានប្រភពពីធម្មជាតិ ហើយអាល់កានរងអាឡូសែនដោយភាគក្រៅពីនេះ ដែលមានរៀបរាប់ខាងលើ មានប្រភពពីមនុស្ស ។ ឧស្ម័នទាំងនេះមាននាទីជាប្រភពនៃ ClO_x នៅក្នុងមណ្ឌលអាកាសស្ងប់ ។

ឃ. សារធាតុប្រូម

អាល់កានរងអាឡូសែនកម្ពេញ ដូចជា CF_3Br ។ ឧស្ម័នទាំងនេះមានប្រភពពីមនុស្ស ហើយមាននាទីជា

ប្រភពនៃ BrO_x ដែលមានអំពើស្រដៀងគ្នាទៅនឹង ClO_x ដែរ ។

ង. សារធាតុអ៊ីដ្រូសែន

(១) អ៊ីដ្រូសែន (H_2)

អ៊ីដ្រូសែនមានប្រភពពីធម្មជាតិផង និងពីមនុស្សផង ហើយមាននាទីពុំសូវ សំខាន់នៅក្នុងដំណើរផ្លូវគីមី នៃមណ្ឌលអាកាសស្ទប់ ។

(២) ទឹក (H_2O)

ទឹកមានប្រភពពីធម្មជាតិ ហើយមាននាទីយ៉ាងសំខាន់នៅក្នុងដំណើរផ្លូវគីមីក្នុងមណ្ឌលអាកាសចល់ និងក្នុងមណ្ឌលអាកាសស្ទប់ ។ ប្រភពនៅទីងកន្លែងនៃចំហាយទឹកនៅក្នុងមណ្ឌលអាកាសស្ទប់ រួមមានទាំងអុកស៊ីតកម្មនៃមេតាន និងអ៊ីដ្រូសែនក្នុងបរិមាណតិចជាង ។

ឧបសម្ព័ន្ធ ២

ការផ្លាស់ប្តូរពត៌មាន

១. សមាជិកទាំងអស់របស់អនុសញ្ញានេះ ទទួលស្គាល់ថា ការប្រមូល និងផ្លាស់ប្តូរពត៌មាន គឺជាមធ្យោបាយយ៉ាងសំខាន់ សំរាប់អនុវត្តទិសដៅនៃអនុសញ្ញានេះ ព្រមទាំងសំរាប់ធានាថា សកម្មភាពនានា ដែលអាចចាត់ធ្វើ មានភាពសមស្រប និងសមធម៌ ។ អាស្រ័យហេតុនេះ សមាជិកទាំងអស់ត្រូវផ្លាស់ប្តូរពត៌មានវិទ្យាសាស្ត្រ បច្ចេកទេស សង្គមកិច្ច សេដ្ឋកិច្ច ជំនួញ ពាណិជ្ជកម្ម និងច្បាប់ ។

២. នៅក្នុងការធ្វើសេចក្តីសំរេចថា តើពត៌មានបែបណាត្រូវប្រមូល និងផ្លាស់ប្តូរ សមាជិកទាំងអស់នៃអនុសញ្ញាត្រូវគិតគូរពីភាពមានប្រយោជន៍របស់ពត៌មាន និងពីតំលៃនៃការប្រមូលយកពត៌មានទាំងនោះ ។ លើសពីនេះ សមាជិកទាំងអស់ទទួលស្គាល់ថា កិច្ចសហប្រតិបត្តិការនៅក្រោមឧបសម្ព័ន្ធនេះត្រូវតែស្របទៅនឹងច្បាប់របស់ជាតិ បទប្បញ្ញត្តិ និងការអនុវត្តន៍ ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការរក្សាសិទ្ធិ កិច្ចការសំងាត់ពាណិជ្ជកម្ម និងកិច្ចការពារពត៌មានសំងាត់ និងផ្តាច់មុខ ។

៣. ពត៌មានវិទ្យាសាស្ត្រ ដែលរួមមានពត៌មានស្តីពី :

(ក) ការស្រាវជ្រាវដែលកំពុងធ្វើ និងនឹងត្រូវធ្វើ ទាំងរបស់រដ្ឋ ទាំងរបស់ឯកជន សំដៅជំរុញការសំរបសំរួលកម្មវិធីស្រាវជ្រាវ ដើម្បីប្រើប្រាស់ធនធានជាតិ និងអន្តរជាតិដែលមាន ប្រកបដោយប្រសិទ្ធិភាព ។

(ខ) ទិន្នន័យទាក់ទងនឹងការបញ្ចេញឧស្ម័ន ដែលចាំបាច់សំរាប់ការស្រាវជ្រាវ ។

(គ) លទ្ធផលវិទ្យាសាស្ត្រ ដែលបោះពុម្ពផ្សាយនៅក្នុងឯកសារដែលគេពិនិត្យឡើងវិញហើយ ទាក់ទងនឹងចំណេះដឹងស្តីពីរូបសាស្ត្រ និងគីមីរបស់បរិយាកាសផែនដី ព្រមទាំងពីភាពងាយប្រែប្រួល ជាពិសេសស្តីពីស្ថានភាពនៃស្រទាប់អូសូន និងពីឥទ្ធិពលទៅលើសុខភាពមនុស្ស បរិស្ថាន និងអាកាសធាតុ ដែលជាលទ្ធផលនៃការប្រែប្រួលក្នុងកាល នៃបរិមាណសរុប ឬរបាយអូសូនតាមខ្សែឈរ ។

(ឃ) ការវាយតំលៃលើលទ្ធផលនៃការស្រាវជ្រាវ និងអនុសាសន៍នានា សំរាប់ការស្រាវជ្រាវនាពេលអនាគត ។

៤. ពត៌មានបច្ចេកទេស ដែលរួមមានពត៌មានស្តីពី :

(ក) ភាពដែលអាចមាន និងតំលៃនៃសារធាតុគីមីជំនួស និងបច្ចេកវិទ្យាជំនួស សំរាប់កាត់បន្ថយការបញ្ចេញសារធាតុដែលកែប្រែស្រទាប់អូសូន ព្រមទាំងការស្រាវជ្រាវដែលកំពុងដំណើរការ ឬដែលមានគំរោង ។

(ខ) កំរិតព្រំដែន និងភាពប្រថុយប្រថាន ដែលបណ្តាលមកពីការប្រើប្រាស់សារធាតុគីមីជំនួស និងបច្ចេកវិទ្យាជំនួស ។

៥. ពត៌មានសង្គម-សេដ្ឋកិច្ច និងពាណិជ្ជកម្ម ស្តីពីសារធាតុដែលមានចែងនៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធទី ១ ដែលរួមមានពត៌មានស្តីពី :

(ក) ផលិតកម្ម និងសមត្ថភាពផលិតកម្ម

(ខ) ការប្រើប្រាស់ និងគំរូនៃការប្រើប្រាស់

(គ) ការនាំចេញ និងការនាំចូល

(ឃ) តំលៃ ការប្រថុយប្រថាន និងផលប្រយោជន៍នៃសកម្មភាពមនុស្ស ដែលអាចកែប្រែដោយប្រយោលនូវស្រទាប់អូសូន ព្រមទាំងតំលៃការប្រថុយប្រថាន និងផលប្រយោជន៍នៃផលប៉ះពាល់របស់សកម្មភាពកែតំរូវ ដែលអនុវត្ត ឬលើកយកមកពិនិត្យ សំរាប់គ្រួតពិនិត្យសកម្មភាពទាំងនោះ ។

៦. ពត៌មានផ្នែកច្បាប់ ដែលរួមមាន :

(ក) ច្បាប់របស់ជាតិវិធានការរដ្ឋបាល និងការស្រាវជ្រាវផ្នែកច្បាប់ ដែលទាក់ទងទៅនឹងកិច្ចការពារស្រទាប់អូសូន ។

(ខ) កិច្ចព្រមព្រៀងអន្តរជាតិនានា រួមទាំងកិច្ចព្រមព្រៀងទ្វេភាគី ដែលទាក់ទងទៅនឹងកិច្ចការពារស្រទាប់អូសូន ។

(គ) វិធី និងលក្ខខណ្ឌនានាស្តីពីការចេញអាជ្ញាប័ណ្ណ និងសិទ្ធិផ្តាច់មុខ ដែលទាក់ទងទៅនឹងកិច្ចការពារស្រទាប់អូសូន ។

accession	ការសុំចូលជាសមាជិក
adoption	ការទទួលយក
amendment	វិសោធនកម្ម
approval	ការអនុម័ត
convention	អនុសញ្ញា
model	គំរូ, ម៉ូដែល
modification	ការកែប្រែ
protocol	ពិធីសារ
Party	សមាជិក, ភាគី